



HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/33

URBROJ: 65-22-02

Zagreb, 12. svibnja 2022.

P.Z. br. 280

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 12. svibnja 2022. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković



VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/28
URBROJ: 50301-21/32-22-2

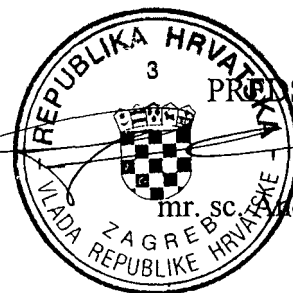
Zagreb, 12. svibnja 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.



PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Zagreb, svibanj 2022.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.) uređuje se postupak i uvjeti za izbor članova i predsjednika Državnoga sudbenog vijeća i prestanak njihove dužnosti, postupak i uvjeti za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje sudaca, postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti, postupak za imenovanje i razrješenje predsjednika sudova, kao i druga pitanja vezana za rad Državnoga sudbenog vijeća.

Izradi ovoga zakonskog prijedloga pristupilo se radi ujednačavanja kriterija za kandidiranje članova Vijeća iz reda sudaca svih sudova, a i kako bi se u odnosu na suce Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske otklonila postojeća diskriminacija koja proizlazi iz propisanog uvjeta obnašanja sudačke dužnosti u sudu određene vrste od najmanje pet godina uzimajući u obzir vrijeme početka rada ovoga suda. Iz navedenog se razloga, neovisno o propisanom uvjetu, sucima ovoga suda imenovanim odlukom Vijeća broj: IS-11/19-25 od 8. studenoga 2019., izrijekom daje pravo da budu kandidati na prvim izborima za članove Vijeća iz reda sudaca koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Radi administrativnog rasterećenja Vijeća iz njegovog djelokruga izostavlja se obveza vođenja očevidnika sudaca koje već vode sudovi i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, kao i pružanje tehničke potpore radu Povjerenstva za izbor članova Vijeća.

Postupak planiranja popunjavanja sudačkih mjesta vremenski se skraćuje s dvije na jednu godinu kako bi se što realnije utvrđivale potrebe popunjavanja. Radi veće transparentnosti i dostupnosti javnosti, ovim Prijedlogom zakona propisuje se i obveza objave plana popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta i njegovih izmjena na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i Vijeća.

U postupcima imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova odredbe ovoga Zakona usklađuju se s predloženim odredbama o Državnoj školi za pravosudne dužnosnike iz Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji. Na navedeni bi se način za ulazak u pravosudne dužnosti za kandidate koji su u trenutku prijave savjetnici u pravosudnim tijelima kao mjerodavni kriteriji uzimali ocjena njihovog rada u sudskim odnosno državnoodvjetničkim predmetima prema posebnoj metodologiji koju donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa te završna ocjena koju ostvare kao polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike, dok bi za ostale kandidate mjerodavni kriterij imenovanja bio ostvareni broj bodova na završnom ispitu u Državnoj školi.

Radi provedbe dosljednijeg razlikovanja između instituta imenovanja i premještaja preciznije se određuju uvjeti za imenovanje u sudove prvog stupnja, a institut premještaja dodatno uređuje uvjetom da se trajno premjestiti u drugi sud istog stupnja može samo sudac koji obnaša sudačku dužnost najmanje tri godine kako bi se rasteretili postupci imenovanja u kojima redovno sudjeluje i velik broj već imenovanih sudaca. S ciljem postizanja veće objektivnosti i transparentnosti postupaka trajnog premještaja sudaca propisuje se i poseban postupak koji se sastoji od utvrđenja ispunjenja sudačke dužnosti i razgovora pred Vijećem.

Postupak imenovanja sudaca u više sudove usklađuje se s odredbama ovoga Zakona u odnosu na propisane uvjete za imenovanje pa se sudjelovanje u postupcima imenovanja sudaca županijskih i visokih sudova omogućuje i osobama koje su ranije obnašale pravosudne dužnosti, za koje se kao kriterij imenovanja propisuje posebna pisana provjera znanja.

Također se, radi veće učinkovitosti u radu Vijeća u postupcima imenovanja sudaca propisuje da Vijeće nema obvezu na razgovor pozivati kandidate koji niti uz najviši mogući broj bodova na razgovoru u zbroju s brojem bodova ostvarenim prema drugim propisanim kriterijima ne mogu biti imenovani te se izostavlja ograničenje Vijeću da na razgovor ne zove kandidate koji su ocjenom obnašanja dužnosti ostvarili manje od 130 bodova. Najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava se s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima.

Radi postizanja veće učinkovitosti instituta privremenog upućivanja sudaca na rad u druge sudove povećava se moguće vrijeme upućivanja te se status navedenih sudaca u radu na predmetima izjednačava sa statusom sudskih savjetnika-specijalista koji imaju najšire ovlasti rada na sudskim predmetima.

Kako bi se ojačala stegovna odgovornost sudaca, katalog stegovnih djela dopunjuje se stegovnim djelom nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere u skladu s posljednjim izmjenama Zakona o sudovima koje propisuju periodičnu sigurnosnu provjeru svih sudaca te se pod neurednim obnašanjem dužnosti povećava dužnost ispunjenja Okvirnih mjerila za rad sudaca s 80 na 100%, a ujedno se neurednim obnašanjem dužnosti utvrđuje i nastup zastare zbog nepoduzimanja postupovnih radnji bez opravdanog razloga.

Unutar stegovnog postupka protiv sudaca pitanje nastupa zastare vođenja postupka usklađuje se s važećim kaznenim zakonodavstvom, produljuje se vrijeme izrade i dostave odluke u ovom postupku te se propisuje razumno vrijeme obavijesti nadležnim tijelima o pravomoćno izrečenim kaznama. Uređuju se i trajanje te posljedice privremenog udaljenja od obnašanja sudačke dužnosti.

U postupcima imenovanja predsjednika sudova onemogućuje se imenovanje u određenom vremenskom razdoblju sucima kojima su izrečene stegovne kazne te se otklanjaju prerestriktivna ograničenja mogućnosti ponovnog imenovanja koja su uvedena Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 67/18.), a radi otklona nedoumica koje su se javile u dosadašnjoj praksi posebno se propisuje zadržavanje prava na veću plaću u slučajevima kada se za predsjednika suda imenuje sudac višeg suda u odnosu na sud u kojem se provodi imenovanje predsjednika.

U tekstu Zakona izvršena su i potrebna terminološka usklađenja s izričajem samog Zakona o Državnom sudbenom vijeću te s pojedinim drugim zakonima.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona, odnosno za povećanje rashoda zbog korištenja prava na povoljniju plaću sudaca privremeno upućenih na rad u sud višeg stupnja koje proizlazi iz odredbe članka 9. ovoga Nacrta prijedloga zakona, kojim se mijenja članak 61. stavak 4. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću, a uzimajući u obzir odredbu članka 61. stavka 5. važećega Zakona o Državnom sudbenom vijeću, sredstva su osigurana u okviru Glave 10980 Općinski sudovi, na Aktivnosti A641000, skupina rashoda 31 Rashodi za zaposlene u iznosu od 112.337,10 kuna za pet mjeseci u 2022. i za povećanje u iznosu od 269.609,04 kune pojedinačno za 2023. i 2024. te nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.) u članku 7. stavak 7. briše se.

Članak 2.

U članku 12. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu i priložiti životopis.“.

Članak 3.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„(1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnih županijskih sudova iz članka 9. stavka 4. ovoga Zakona.

(3) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova podnose se kandidacijskom odboru prvostupanjskih sudova.

(4) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru visokih sudova.

(5) Kandidati za članove Vijeća iz reda sudaca sudova određene vrste mogu biti suci koji u toj vrsti suda obnašaju dužnost najmanje pet godina.

(6) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.“.

Članak 4.

U članku 42. stavku 1. podstavak 9. briše se.

Dosadašnji podstavci 10. i 11. postaju podstavci 9. i 10.

Članak 5.

U članku 51. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koja ne obnaša pravosudnu dužnost.“.

Članak 6.

U članku 52. stavku 2. riječi: „iduće dvije kalendarske godine“ zamjenjuju se riječima: „idućoj kalendarskoj godini“.

U stavku 3. riječi: „sljedeće dvije godine“ zamjenjuju se riječima: „iduću kalendarsku godinu“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta i njegove izmjene objavljuju se na internetskim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i Vijeća.“.

Članak 7.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca u županijskim i visokim sudovima koji u trenutku prijave više ne obnašaju pravosudnu dužnost pristupaju pisanoj provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 4. ovoga članka, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, ali neće zvati kandidate koji niti uz najviši broj bodova ostvarenih na razgovoru ne ostvaruju kriterije iz stavka 9. ovoga članka.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(7) Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(8) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama.

(9) Vijeće će imenovati suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.“.

Članak 8.

U članku 55.a stavku 2. riječi: „ili više pisanih radnji“ zamjenjuju se riječima: „pisane radnje“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 4. ovoga članka, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, ali neće zvati kandidate koji niti uz najviši broj bodova ostvarenih na razgovoru ne ostvaruju kriterije iz stavka 7. ovoga članka.“.

U stavku 6. brojka: „15“ zamjenjuje se brojkom: „20“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Zbrajanjem bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim

stranicama. Vijeće će imenovati suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.“.

Stavak 8. briše se.

Dosadašnji stavci 9. i 10. postaju stavci 8. i 9.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 10. brojka: „9“ zamjenjuje se brojkom: „8“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 11.

Članak 9.

Članak 56. mijenja se i glasi:

„(1) Za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda mogu se imenovati kandidati koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koji ne obnašaju pravosudnu dužnost.

(2) U odnosu na kandidate iz stavka 1. ovoga članka koji su primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na ocjeni rada u svojstvu savjetnika, završnoj ocjeni koju su ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem, a u odnosu na kandidate koji su Državnu školu završili polaganjem završnog ispita na broju bodova ostvarenih na završnom ispitu u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem.

(3) Ocjenu rada savjetnika u pravosudnim tijelima u svrhu sudjelovanja u postupku imenovanja sudaca utvrđuje čelnik pravosudnog tijela u koje su raspoređeni na zahtjev Vijeća sukladno metodologiji ocjenjivanja rada sudskih savjetnika odnosno metodologiji ocjenjivanja rada državnoodvjetničkih savjetnika, a na temelju ocjenjivanja rada kandidati mogu ostvariti najviše 100 bodova.

(4) Protiv odluke o ocjeni iz stavka 3. ovoga članka kandidat ima pravo u roku od osam dana od dana dostave izjaviti žalbu predsjedniku neposredno višeg suda odnosno neposredno višem državnom odvjetniku, koji su o žalbi dužni odlučiti u roku od 15 dana od dana zaprimanja.

(5) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su na temelju različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se tako da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži koeficijentom koji se izračunava tako da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu podijeli najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(6) Na temelju ocjene rada savjetnika u pravosudnim tijelima i završne ocjene u Državnoj školi odnosno broja bodova na završnom ispitu u Državnoj školi Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(7) Metodologiju ocjenjivanja rada sudskih savjetnika donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.“.

Članak 10.

Članak 56.a mijenja se i glasi:

„(1) U postupcima iz članka 56. ovoga Zakona na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom broju bodova iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, ali neće zvati kandidate koji niti uz najviši broj bodova ostvarenih na razgovoru ne ostvaruju kriterije iz stavka 4. ovoga članka.

(2) Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, na temelju kojih se može utvrditi

njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(3) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih ocjenom rada savjetnika u pravosudnim tijelima i završnom ocjenom u Državnoj školi odnosno bodovima na završnom ispitu u Državnoj školi i na razgovoru Vijeće utvrđuje redosljed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(4) Vijeće imenuje suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.

(5) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 4. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(6) Za kandidate s najvećim brojem bodova koji zadovolje na psihološkom testiranju Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere, i to za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(7) Temeljna sigurnosna provjera provodi se sukladno zakonu koji uređuje sigurnosne provjere, a na temelju izvješća o rezultatu temeljne sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Za suca ne može se imenovati kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka

(8) U slučaju da kandidat iz stavka 4. ovoga članka odbije dati suglasnost za provođenje temeljne sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.“

Članak 11.

Članak 56.b mijenja se i glasi:

„Pravila o načinu provođenja provjere znanja i ocjenjivanju pisanih radnji te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora i načinu provedbe psihološkog testiranja iz članka 55., 55.a i 56.a ovoga Zakona donosi Vijeće.“

Članak 12.

Iza članka 56.b dodaje se članak 56.c koji glasi:

„Članak 56.c

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena.

(2) Ako je prema utvrđenom redosljedu iz članka 55. stavka 8., članka 55.a stavka 7. i članka 56.a stavka 3. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.

(3) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 13.

U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do četiri godine, s time da se to vrijeme može produžiti za još četiri godine.“

U stavku 4. riječi: „viši sudski savjetnik“ zamjenjuju se riječima: „viši sudski savjetnik-specijalist“.

Članak 14.

Članak 61.a mijenja se i glasi:

„(1) Najviše 30% slobodnih sudačkih mjesta predviđenih planom iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona može se popuniti trajnim premještajem sudaca iz sudova istog stupnja.

(2) Nakon donošenja plana iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona, a prije objave oglasa iz članka 53. ovoga Zakona, Vijeće na svojim internetskim stranicama objavljuje poziv sucima da, u roku koji odredi Vijeće, podnesu prijavu za trajni premještaj.

(3) U drugi sud trajno se mogu premjestiti suci koji obnašaju sudačku dužnost najmanje tri godine.

(4) Suci koji žele biti trajno premješteni u drugi sud, u roku koji odredi Vijeće, dostavljaju Vijeću pisanu prijavu uz koju prilažu rješenje predsjednika suda o ispunjavanju svoje sudačke obveze za posljednje tri godine.

(5) Nakon proteka roka za dostavu prijave iz stavka 4. ovoga članka, Vijeće će utvrditi potrebe i stanje popunjenosti sudačkih mjesta te broj primljenih, riješenih i neriješenih predmeta u sudovima u kojima prijavljeni kandidati obnašaju sudačku dužnost. Prijave sudaca koji sudačku dužnost obnašaju u sudovima u kojima bi u slučaju premještaja došlo do većih poteškoća u organizaciji rada neće se razmatrati.

(6) Ako se na poziv Vijeća javi više kandidata, Vijeće ih poziva na razgovor na kojem im se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihova motiviranost za trajan premještaj i obnašanje dužnosti u drugom sudu.

(7) Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(8) Na temelju utvrđenja o ispunjavanju sudačke obveze iz stavka 4. ovoga članka i bodova ostvarenih na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata, objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama te donosi obrazloženu odluku o premještanju.“.

Članak 15.

U članku 62. stavku 2. iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

„9. nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere,“.

Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.

U stavku 3. točki 3. riječi: „manje od 80% odluka utvrđenih“ zamjenjuju se riječima: „manji od broja utvrđenog“.

U točki 4. iza riječi: „hitnosti“ točka se zamjenjuje zarezom i dodaje točka 5. koja glasi:

„5. ako bez opravdanog razloga uslijed nepoduzimanja postupovnih radnji u sudskom predmetu nastupi zastara.“.

Članak 16.

U članku 63. stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) O pravomoćnoj odluci kojom je sucu izrečena kazna Državno sudbeno vijeće obavještava nadležno sudačko vijeće, predsjednika suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.“.

Članak 17.

U članku 64. stavcima 1., 2., 3., 4. i 5. iza riječi: „drugi sud“ dodaju se riječi: „niti za predsjednika suda“.

Članak 18.

U članku 65. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela. Zastara vođenja stegovnog postupka nastupa istekom roka od šest godina od dana dovršetka stegovnog djela.“.

Članak 19.

U članku 70. stavku 3. brojka: „15“ zamjenjuje se brojkom: „30“.

Članak 20.

U članku 73. stavku 1. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„– ako je protiv njega započet kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, ili dok se nalazi u pritvoru odnosno istražnom zatvoru,“.

U stavku 2. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„– ako je protiv njega započet kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,“.

Članak 21.

Članak 75. mijenja se i glasi:

„(1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca, a po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca.

(2) Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od dvije godine, a samo iznimno, iz opravdanih razloga i u duljem roku, odnosno najdulje do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka.

(3) Za vrijeme privremenog udaljenja s dužnosti sudac ima pravo na jednu polovinu plaće.

(4) U slučaju oslobađajuće odluke u stegovnom ili kaznenom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti odluke, a u tom slučaju sudac ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obnašanja dužnosti.“.

Članak 22.

U članku 78. stavku 2. riječi: „tjelesnih i duševnih sposobnosti“ zamjenjuju se riječima: „tjelesnih i duševnih svojstava“.

Članak 23.

U članku 80. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od četiri godine. Predsjednik suda može biti imenovan na dužnost u sudu istog stupnja najviše dva puta uzastopce.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Predsjednik suda može biti ponovno imenovan na dužnost predsjednika suda nakon što je obnašao sudačku dužnost razmjerno vremenu na koje je prethodno bio imenovan predsjednikom suda.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 24.

Članak 82. mijenja se i glasi:

„(1) Za predsjednika suda može biti imenovan sudac iste vrste i istog stupnja suda u kojem se imenuje predsjednik suda ili sudac višeg suda.

(2) Sudac višeg suda imenovan za predsjednika nižeg suda ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.“.

Članak 25.

U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svog bračnog druga, izvanbračnog druga, životnog partnera odnosno neformalnog životnog partnera te maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).“.

Članak 26.

Članak 89. briše se.

Članak 27.

U cijelom tekstu Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.) riječi: „ministar pravosuđa“ i riječi: „Ministarstvo pravosuđa“ u određenom padežu zamjenjuju se riječima: „ministar nadležan za poslove pravosuđa“ i riječima: „ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa“ u odgovarajućem padežu.

Članak 28.

Postupci imenovanja sudaca i predsjednika sudova za koje je objavljen oglas, postupci trajnog premještaja za koje je objavljen poziv te postupci privremenog upućivanja na rad i stegovni postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.).

Članak 29.

Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluju kandidati koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koji se mogu ocijeniti kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 9. stavku 3. ovoga Zakona, vrijednost završne ocjene tih kandidata množi se koeficijentom 0,666.

Članak 30.

Iznimno od članka 14. stavka 5., koji je izmijenjen člankom 3. ovoga Zakona, suci Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske imenovani odlukom Vijeća broj: IS-11/19-25 od 8. studenoga 2019., imaju pravo biti kandidati za članove Vijeća na prvim izborima koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 31.

(1) Pravila o načinu provođenja provjere znanja i ocjenjivanju pisanih radnji te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora i načinu provedbe psihološkog testiranja iz članka 11. ovoga Zakona Vijeće će donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Metodologiju ocjenjivanja rada sudskih savjetnika iz članka 9. ovoga Zakona ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom briše odredba članka 7. stavka 7. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću prema kojoj stručne službe Državnog sudbenog vijeća pružaju tehničku potporu Povjerenstvu za izbor članova Vijeća, a s obzirom da Vijeće ne raspolaže dostatnim administrativnim kapacitetima za sudjelovanje u postupku izbora svojih članova i s obzirom da se Povjerenstvo bira iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske pri kojem i djeluje.

Uz članak 2. Ovim se člankom odredba članka 12. stavka 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću dopunjuje obvezom kandidata za člana Vijeća da uz pristanak na kandidaturu priloži i svoj životopis kako bi suci koji glasuju stekli bolji uvid u kvalitete kandidata.

Uz članak 3.

Ovim se člankom mijenja članak 14. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću te propisuje postupak podnošenja prijedloga kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca, a kao poseban uvjet za kandidaturu za suce svih sudova propisuje se i obnašanje sudačke dužnosti u pojedinoj vrsti suda od najmanje pet godina.

Uz članak 4.

Ovim se člankom iz djelokruga Vijeća izostavlja vođenje osobnih očevidnika sudaca propisano u članku 42. stavku 1. podstavku 9. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću budući da vođenje takvih očevidnika nije potrebno za obavljanje poslova iz djelokruga Vijeća te da predstavlja dodatno administrativno opterećenje radu Vijeća, a uz to je vođenje takvih očevidnika već propisano kao obveza suda u koji je sudac imenovan te ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

Uz članak 5.

Ovim se člankom u odredbi članka 51. stavka 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću revidiraju uvjeti za imenovanje sudaca općinskih, trgovačkih i upravnih sudova kako bi se, uz druge izmjene ovoga Zakona, dosljedno provela razlika između imenovanja kao ulaska u sudačku dužnost i premještaja već imenovanih sudaca u druge sudove istog stupnja. Kandidati za imenovanje sudaca mogu biti samo osobe koje su završile Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koje još nisu imenovane na sudačku dužnost.

Uz članak 6.

Ovim se člankom u tekstu članka 52. stavcima 2. i 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću vremensko razdoblje planiranja popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta s dvije skraćuje na jednu godinu kako bi se omogućila veća fleksibilnost i uvažavanje potreba za popunjavanjem sudačkih mjesta, a budući da se planiranje za dvije godine unaprijed u praksi pokazalo neodgovarajućim rješenjem. Također se propisuje da se Plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta i njegove izmjene objavljuju na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i Vijeća.

Uz članak 7.

Ovim se člankom odredbe članka 55. Zakona o Državnom sudbenom vijeću usklađuju s odredbama članka 51. stavaka 3. i 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se sudjelovanje u postupcima imenovanja sudaca županijskih i visokih sudova omogućuje i osobama koje su ranije obnašale pravosudne dužnosti te se kao kriterij imenovanja za njih propisuje posebna pisana provjera znanja. Također se, radi veće učinkovitosti u radu Vijeća mijenja odredba članka 55. Zakona o Državnom sudbenom vijeću, na način da se propisuje da u postupku imenovanja sudaca u viši sud Vijeće nema obvezu na razgovor pozivati kandidate koji niti uz najviši mogući broj bodova na razgovoru u zbroju s brojem bodova ostvarenim ocjenom obnašanja dužnosti na bodovnom redosljedu kandidata ne mogu ostvariti poziciju s koje bi ih Vijeće moglo imenovati, a ujedno se briše odredba prema kojoj se na razgovor ne pozivaju kandidati koji su ocjenom obnašanja dužnosti ostvarili manje od 130 bodova jer se u dosadašnjoj praksi takva odredba pokazala problematičnom. Najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava se s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima.

Uz članak 8.

Ovim se člankom radi veće učinkovitosti u radu Vijeća mijenja odredba članka 55.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću, na način da se propisuje da u postupku imenovanja sudaca u Vrhovni sud Republike Hrvatske Vijeće nema obvezu na razgovor pozivati kandidate koji niti uz najviši mogući broj bodova na razgovoru u zbroju s brojem bodova ostvarenim ocjenom obnašanja sudačke dužnosti na bodovnom redosljedu kandidata ne mogu ostvariti poziciju s koje bi ih Vijeće moglo imenovati. Najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava se s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima.

Uz članke 9. i 10.

Ovim se člancima odredbe članka 56. Zakona o Državnom sudbenom vijeću usklađuju s predloženim izmjenama u članku 51. stavku 2. ovoga Zakona te odredbama o Državnoj školi za pravosudne dužnosnike iz Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji. Na navedeni bi se način za ulazak u pravosudne dužnosti za kandidate koji su u trenutku prijave savjetnici u pravosudnim tijelima kao mjerodavni kriteriji uzimali ocjena njihovog rada u sudskim odnosno državnoodvjetničkim predmetima prema posebnoj metodologiji koju donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa te završna ocjena koju ostvare kao polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike, dok bi za ostale kandidate mjerodavni kriterij imenovanja bio ostvareni broj bodova na završnom ispitu u Državnoj školi. Najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava se s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju

sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima. Radi osiguranja ekonomičnosti postupanja izrijeком se propisuje i da Vijeće nema obvezu na razgovor pozivati kandidate koji niti uz najviši mogući broj bodova na razgovoru u zbroju s brojem bodova ostvarenim ocjenom u Državnoj školi odnosno na završnom ispitu na bodovnom redosljedu kandidata ne mogu ostvariti poziciju s koje bi ih Vijeće moglo imenovati.

Uz članak 11.

Ovim se člankom propisuje ovlast Državnog sudbenog vijeća na donošenje svih provedbenih propisa u postupcima imenovanja sudaca, a tekst važećeg članka 56.b kao neaktualan i nepotreban izostavlja se iz Zakona.

Uz članak 12.

Ovim se člankom dodaje novi članak 56.c i to na način da se vrši prenumeracija važećeg članka 56.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se njegov tekst u stavku 2. prilagođava izmjenama numeracije prethodnih članaka, uz ispuštanje obveze Vijeća da u odnosu na svakog kandidata koji je pristupio razgovoru obrazloži dodijeljeni broj bodova jer je ona u praksi neprovediva uzimajući u obzir način donošenja odluka u Vijeću.

Uz članak 13.

Ovim se člankom, izmjenom članka 61. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću, propisuje mogućnost da se suci privremeno upute na rad u drugi sud na četiri godine ako za tim postoji stvarna potreba te po proteku roka na još četiri godine. Imajući u vidu da je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima („Narodne novine“, broj 67/18.) uveo radna mjesta sudskih savjetnika – specijalista i dao im najšire ovlasti rada na sudskim predmetima, potrebno je izvršiti usklađivanje odredbe članka 61. stavka 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću s ovim zakonskim rješenjem, a s obzirom da se samo s najširim ovlastima rada na sudskim predmetima može postići puna svrha instituta privremenog upućivanja na rad u drugi sud radi dodatne pomoći sudu s povećanim priljevom predmeta odnosno sudu u kojem su suci koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost duže vrijeme odsutni s rada.

Uz članak 14.

Ovim se člankom radi dosljednijeg razlikovanja instituta imenovanja i premještaja sudaca, ali i preciznijeg uređenja premještaja u članak 61.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću uvrštavaju odredbe koje propisuju da se najviše 30% od Planom popunjavanja sudačkih mjesta predviđenih mjesta može popuniti trajnim premještajem sudaca iz sudova istog stupnja te da nakon donošenja, a prije objave prvog oglasa za popunjavanje slobodnih mjesta predviđenih Planom, Vijeće na svojim mrežnim stranicama objavljuje poziv sucima da u roku koje odredi Vijeće podnesu prijavu za trajni premještaj. Također se propisuje da se u drugi sud trajno mogu premjestiti suci koji obnašaju sudačku dužnost najmanje tri godine. Prema važećem normativnom uređenju nema navedenog ograničenja pa kandidati za suce pristaju na imenovanje u sudovima čija im sjedišta ne odgovaraju iz osobnih razloga, a nakon toga se kontinuirano javljaju na oglase za druge sudove i opterećuju postupke imenovanja, a u slučaju ponovnog imenovanja dolazi do poremećaja u popunjenosti i kontinuiteta u radu te se izaziva potreba provedbe novih postupaka imenovanja kako bi se upražnjena mjesta ponovno popunila. Uz navedeno, kod sudjelovanja u postupcima imenovanja ovi kandidati uglavnom ne ispunjavaju uvjete za ocjenjivanje obnašanja dužnosti pa višekratno koriste postignutu ocjenu u Državnoj školi. Kako bi se u što većoj mjeri objektivizirao postupak premještaja i učinio što transparentnijim posebno se propisuje i da se u slučaju sudjelovanja većeg broja

kandidata primjenjuje postupak utvrđivanja redosljeda na temelju utvrđenja o ispunjavanju sudačke dužnosti i dodijeljenih bodova na razgovoru.

Uz članak 15.

Ovim člankom se radi jačanja stegovne odgovornosti sudaca te usklađenja s donesenim izmjenama Zakona o sudovima u članku 62. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisuje novo stegovno djelo nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere, a radi povećanja učinkovitosti rada sudaca općenito predlaže se i stegovno djelo neurednog obnašanja dužnosti zbog neispunjenja propisane norme odrediti za svaki učinak manji od propisanih 100% prema Okvirnim mjerilima za rad sudaca te posebno kao stegovno djelo neurednog obnašanja dužnosti propisati nastup zastare zbog nepoduzimanja postupovnih radnji bez opravdanog razloga.

Uz članak 16.

Ovim se člankom mijenja odredba članka 63. stavka 8. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisivanjem razumnog roka za obavještanje nadležnog sudačkog vijeća, predsjednika suda u kojem sudac obavlja dužnost i ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa o izrečenim kaznama sucima u stegovnim postupcima.

Uz članak 17.

Ovim se člankom vrše dopune u članku 64. Zakona o Državnom sudbenom vijeću kojima se propisuje nemogućnost imenovanja sudaca kojima su izrečene stegovne kazne za predsjednike sudova u određenom vremenskom razdoblju. Nemogućnost imenovanja takvih sudaca u druge sudove već je propisana, a pored toga se smatra potrebnim onemogućiti i njihovo imenovanje za predsjednike sudova.

Uz članak 18.

Ovim se člankom mijenja odredba članka 65. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću te propisuje nastup zastare vođenja stegovnog postupka u skladu s rješenjima važećeg kaznenog zakonodavstva.

Uz članak 19.

Ovim se člankom mijenja odredba članka 70. stavka 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se propisuje dulji rok u kojem Vijeće mora izraditi odluku u stegovnom postupku. Navedeni rok povećava se s 15 dana prema važećem rješenju na 30 dana zbog potreba iskazanih u dosadašnjem radu Vijeća u stegovnim postupcima kod posebno složenih stegovnih postupaka.

Uz članak 20.

Ovim se člankom odredbe članka 73. stavka 1. podstavka 1. i stavka 2. podstavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću terminološki usklađuju s odredbama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.).

Uz članak 21.

Ovim se člankom mijenja članak 75. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se propisuje trajanje privremenog udaljenja suca te usklađuje s mogućnosti udaljenja zbog pokrenutog stegovnog ili kaznenog postupka. Pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti priznaje se samo sucima za koje bude donesena oslobađajuća odluka u stegovnom ili kaznenom postupku.

Uz članak 22.

Ovim se člankom vrši terminološko usklađivanje odredbe članka 78. stavka 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću s odredbom članka 62. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona u odnosu na riječi: „sposobnosti“ i „svojstva“.

Uz članak 23.

Ovim se člankom mijenja i dopunjuje članak 80. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se propisuje ograničenje mogućnosti imenovanja za predsjednika suda u sudu istog stupnja na najviše dva puta uzastopce te se ponovno imenovanje za predsjednika suda veže za obvezu prethodnog obnašanja sudačke dužnosti razmjerno vremenu prethodnog imenovanja. Trenutno propisano ograničenje koje se odnosi i na sudove iste vrste te na dva puta općenito u praksi se pokazalo preograničavajućim, što je naročito problematično u manjim sudovima te rezultira nepostojanjem kandidata za predsjednike.

Uz članak 24.

Ovim se člankom izrijekom u članku 82. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisuje da u slučaju da se za predsjednika suda imenuje sudac višeg suda isti ima pravo na povoljniju plaću kako bi se otklonile sve moguće nedoumice u praksi.

Uz članak 25.

Ovim se člankom izričaj odredbe članka 87. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću usklađuje sa Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog spola („Narodne novine“, broj 92/14. i 98/19.).

Uz članak 26.

Ovim se člankom, s obzirom na članak 4. ovoga Zakona, briše članak 89. Zakona o Državnom sudbenom vijeću kojim je propisana obveza Vijeća na vođenje osobnih očevidnika sudaca.

Uz članak 27.

Ovim se člankom provodi terminološko usklađivanje Zakona o Državnom sudbenom vijeću sa Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, broj 85/20.) kojim je provedeno spajanje Ministarstva pravosuđa i Ministarstva uprave u odnosu na naziv ministarstva i ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

Uz članak 28.

Ovim se člankom propisuje da će se postupci imenovanja sudaca i predsjednika sudova, postupci trajnog premještaja, postupci privremenog upućivanja na rad i stegovni postupci protiv sudaca koji budu započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama Zakona po kojem su i započeli.

Uz članak 29.

Ovim se člankom uređuje postupak usklađivanja vrijednosti završne ocjene kandidata u postupcima imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova koji su Državnu školu za pravosudne dužnosnike završili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona i koji se mogu ocijeniti kao savjetnici u pravosudnom tijelima sukladno članku 8. stavku 3. ovoga Zakona, kako bi s ukupno 300 mogućih bodova na temelju završne ocjene i ocjene rada savjetnika u pravosudnim tijelima ravnopravno sudjelovali u postupku s kandidatima koji će Državnu školu za pravosudne dužnosnike završiti nakon stupanja na snagu Prijedloga zakona o

izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji, prema kojem će najviša moguća završna ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike iznositi 200 bodova.

Uz članak 30.

Ovim se člankom propisuje iznimka od uvjeta obnašanja sudačke dužnosti u pojedinoj vrsti suda od najmanje pet godina za kandidaturu za člana Vijeća iz reda sudaca u odnosu na suce Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske imenovane odlukom Vijeća broj: IS-11/19-25 od 8. studenoga 2019., a kojima se s obzirom na početak rada ovoga suda 1. siječnja 2021., radi otklona diskriminacije u odnosu na sve druge suce priznaje pravo kandidiranja na prvim izborima za članove Vijeća iz reda sudaca koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se vrijeme u kojem su Državno sudbeno vijeće i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dužni donijeti podzakonske akte predviđene ovim Zakonom.

Uz članak 32.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

IV. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Povjerenstvo Članak 7.

- (1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a tri iz reda sudaca visokih sudova.
- (2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika svakog visokog suda te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).
- (3) Povjerenstvo odluke donosi većinom glasova.
- (4) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.
- (5) Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina, a ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana, iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat.
- (6) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.
- (7) Tehničku potporu Povjerenstvu pružaju stručne službe Vijeća.

Kandidiranje Članak 12.

- (1) Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca imaju svi suci.
- (2) Kandidat za člana Vijeća ne može biti sudac kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna.
- (3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Članak 14.

- (1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnih županijskih sudova iz članka 9. stavka 3. ovoga Zakona. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca županijskog suda.

(3) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova podnose se kandidacijskom odboru prvostupanjskih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša sudačku dužnost.

(4) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru visokih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca visokih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca pojedinog visokog suda.

(5) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.

Članak 42.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- odlučivanje o imunitetu sudaca,
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju sudaca i sudskih službenika,
- donošenje Metodologije izrade ocjene sudaca,
- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti
- vođenje i kontrola imovinskih kartica sudaca.

(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

1) bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,

2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,

3) u odnosu skrbnika, štićenika, posvojitelja i posvojenika.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

(5) Kandidat u postupku pred Vijećem može tražiti izuzeće njegova člana ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u navedenom postupku.

Članak 51.

(1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin.

(2) Za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike odnosno koja već obnaša pravosudnu dužnost.

(3) Za suca županijskog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina.

(4) Za suca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje dvanaest godina.

(5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 52.

(1) Slobodna sudačka mjesta mogu se popunjavati samo u skladu s planom popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.

(2) Predsjednik suda dužan je izvijestiti Ministarstvo pravosuđa o broju sudaca koji ispunjavaju uvjete za mirovinu u iduće dvije kalendarske godine te o potrebi popunjavanja sudačkih mjesta koja će se uprazniti, vodeći računa o radnoj opterećenosti suda.

(3) Ministarstvo pravosuđa najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeće dvije godine plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u svim sudovima i dostavlja ga predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske i predsjedniku Vijeća.

(4) Plan iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se ako se tijekom godine činjenice na temelju kojih je donesen bitno izmijene.

Članak 55.

(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Ocjenom obnašanja dužnosti može se ostvariti najviše 150 bodova.

(3) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća.

(4) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(5) Na razgovoru iz stavka 4. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojim internetskim stranicama. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova.

Članak 55.a

(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne ili više pisanih radnji.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno rezultata pisane provjere znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redosljedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga Zakona kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(7) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redosljed kandidata i objavljuje ga na svojim internetskim stranicama. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(8) Vijeće donosi Pravila o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 2. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora iz stavka 6. ovoga članka.

(9) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(10) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(11) U slučaju da kandidat iz stavka 9. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(12) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.

(1) Kada Vijeće za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su na temelju različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se tako da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži koeficijentom koji se izračunava tako da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu podijeli najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(3) Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluje osoba koja već obnaša pravosudnu dužnost, ocjena obnašanja dužnosti množi se koeficijentom dva.

(4) Na temelju završnih ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjene obnašanja dužnosti iz stavka 3. ovoga članka Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća.

(5) Na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 4. ovoga članka. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog završnom ocjenom odnosno ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(7) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 6. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti. Pravila o sadržaju psihološkog testiranja donosi Vijeće. Za suca se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju.

(8) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(9) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(10) U slučaju da kandidat iz stavka 8. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(11) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.a

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru.

(2) Ako je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju

posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.

(3) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 56.b

Suci koji su imenovani na sudačku dužnost prema propisima koji su na snazi do 31. prosinca 2012. nisu dužni završiti Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Članak 61.

(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do dvije godine, s time da se to vrijeme može produžiti najviše još za dvije godine.

(2) Sudac se može privremeno uputiti na rad u drugi sud kada u tom sudu postoji potreba za sucem zbog povećanog priljeva predmeta ili duže odsutnosti s rada sudaca koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost.

(3) Odluku o upućivanju suca u drugi sud donosi Vijeće uz prethodno mišljenje predsjednika suda u koji se sudac upućuje, predsjednika suda gdje sudac obnaša sudačku dužnost i mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Sudac koji je privremeno upućen na rad u sud višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši sudski savjetnik.

(5) Sudac upućen na drugi sud ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija, smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada kao što su putni troškovi, troškovi korištenja osobnog automobila u službene svrhe i drugo. Visinu naknade troškova zbog tih uvjeta utvrđuje pravilnikom ministar pravosuđa.

Članak 61.a

(1) O potrebi popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta trajnim premještajem Vijeće će izvijestiti objavljivanjem poziva na svojim internetskim stranicama.

(2) Suci koji žele biti trajno premješteni u drugi sud, u roku koji odredi Vijeće, dostavljaju Vijeću pisanu prijavu uz koju prilažu rješenje predsjednika suda o ispunjavanju svoje sudačke obveze za posljednje dvije godine.

(3) Nakon proteka roka za dostavu prijava iz stavka 2. ovog članka, Vijeće će utvrditi potrebe i stanje popunjenosti sudačkih mjesta te broj primljenih, riješenih i neriješenih predmeta u sudovima u kojima prijavljeni kandidati obnašaju sudačku dužnost. Prijave sudaca koji sudačku dužnost obnašaju u sudovima u kojima bi u slučaju premještaja došlo do većih poteškoća u organizaciji rada neće se razmatrati.

(4) Na temelju mjerila propisanih člankom 97. i primjenom metodologije iz članka 98. Zakona o sudovima («Narodne novine», br. 28/13. i 33/15.), Vijeće sastavlja listu prvenstva i donosi odluku o premještanju.

Članak 62.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,
8. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti,
9. povreda propisa o zaštiti osobnih podataka.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca,
4. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga odstupa od redoslijeda njihovog zaprimanja u sudu, odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 63.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do tri mjeseca,
3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od četiri do šest mjeseci,
4. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od sedam do dvanaest mjeseci,
5. razrješenje od dužnosti.

(2) Ako je sucu izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti, Vijeće može odlučiti da se izvršenje te stegovne kazne odgodi za vrijeme koje ne može biti kraće od šest mjeseci niti dulje od dvije godine.

(3) Vijeće može primijeniti uvjetnu osudu razrješenja od dužnosti ako ocijeni da se i bez izvršenja te stegovne kazne može očekivati ostvarenje svrhe kažnjavanja, tj. da će sudac u daljnjem obnašanju sudačke dužnosti prestati s ponašanjem zbog kojeg mu je izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti.

(4) Vijeće će opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne ako stegovno kažnjeni sudac u vremenu provjeravanja počini jedno ili više stegovnih djela.

(5) Uvjetna se osuda ne može opozvati nakon što je protekla godina dana od isteka vremena provjeravanja.

(6) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje suca i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(7) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

(8) O izrečenoj kazni u roku od 24 sata obavještava se nadležno sudačko vijeće, predsjednik suda u kojem sudac obavlja dužnost i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 64.

(1) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(2) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(3) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od dvije godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(4) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od tri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(5) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od četiri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

Članak 65.

(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.

(2) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost, stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(3) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(4) Stegovne kazne brišu se iz evidencije po službenoj dužnosti u roku od godinu dana nakon proteka rokova iz članka 64. ovoga Zakona.

Članak 70.

(1) U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti sucu protiv kojega se postupak vodi mora se pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno, u pisanom obliku, ili po branitelju kojega izabere.

(2) Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koju je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.

(3) Odluka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Članak 73.

(1) Sudac će biti udaljen s dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, ili dok se nalazi u pritvoru,
- zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja sudačke dužnosti ili
- zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela.

(2) Sudac može biti udaljen s dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,
- ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem sudačke dužnosti,
- ako je ovlašten predlagatelj u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti.

(3) Zahtjev za udaljenje s dužnosti Vijeću podnosi predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost, predsjednik neposredno višeg suda, nadležno sudačko vijeće ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Odluku o udaljenju s dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi predsjednik suda, a u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka odluku donosi Vijeće bez odgode.

Članak 75.

(1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca, po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca. Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana.

(2) Za vrijeme privremenog udaljenja s dužnosti sudac ima pravo na jednu polovinu plaće.

(3) U slučaju oslobađajuće odluke u stegovnom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti odluke Vijeća. U tom slučaju ili u slučaju da je izrečena stegovna mjera novčane kazne ili ukora, sudac ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti.

Članak 78.

(1) Prijedlog za razrješenje u slučaju trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje sudačke dužnosti podnosi se na temelju pravomoćne odluke:

– suda o oduzimanju poslovne sposobnosti ili

– nadležnog tijela da su tjelesna i duševna svojstva takva da onemogućuju obavljanje sudačke dužnosti.

(2) Ako iz ponašanja suca ili njegovog odnosa prema radu proizlazi sumnja na trajni gubitak sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti, Državno sudbeno vijeće može samostalno ili na prijedlog predsjednika suda odrediti da se sudac podvrgne liječničkoj prosudbi njegovih tjelesnih i duševnih sposobnosti.

Članak 80.

(1) Vijeće imenuje predsjednike sudova.

(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od 4 godine. Nitko ne može biti imenovan na dužnost predsjednika suda u sudu istog stupnja i vrste više od dva puta.

(3) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

Članak 82.

Za predsjednika suda može biti imenovan sudac iste vrste i istog stupnja suda u kojem se imenuje predsjednik suda ili sudac višeg suda.

Članak 87.

(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovoga članka, sudac je dužan najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.

Članak 89.

(1) Vijeće vodi osobne očevidnike sudaca.

(2) Sudac ima pravo uvida u svoj osobni očevidnik.

(3) Pravilnik o sadržaju osobnih očevidnika, načinu vođenja osobnih očevidnika suca i pravo uvida donosi Vijeće.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izvješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Datum dokumenta	7.04.2022.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Plan zakonodavnih aktivnosti za 2022., redni broj 81
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Vrhovni sud Republike Hrvatske, Državno sudbeno vijeće
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na mrežnim stranicama portala e-savjetovanja u razdoblju od 7.04-27.04.2022.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	U dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi

<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>U dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove</p>

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>UHS- Udruga hrvatskih sudaca PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU</p> <p>1. U odnosu na članak 14. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću (dalje: Prijedlog) i uvođenju nove točke 9. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Udruga hrvatskih sudaca (UHS) se protivi uvođenju „nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“ kao novog stegovnog djela. Time se u biti prisiljava svakog suca da mora dati takvu suglasnost jer u suprotnome će biti izložen stegovnom postupku. Provođenje stegovnog postupka ima dalekosežne posljedice za karijeru suca. Ovo protivljenje je jer UHS smatra da je neprihvatljiva sigurnosna provjera u vremenskim razmacima za sve suce. Zbog takve izmjene Zakona o sudovima UHS je odlučio pokrenuti postupak ocjene ustavnosti odredbi tog zakona. UHS naglašava i da je najviši sud u Republici Hrvatskoj u povodu izmjena Zakona o sudovima i uvođenju sigurnosnih provjera u vremenskim razmacima za sve suce na Općoj sjednici 25. studenog 2021. izrazio jednoglasno neslaganje s takvom izmjenom Zakona o sudovima i odlučio pokrenuti postupak za ocjenu ustavnosti članka 86.a Zakona o sudovima. Takvom sigurnosnom provjerom svih sudaca te predloženim novim stegovnim djelom „prisiljava“ se suce, odnosno «kažnjava» one suce koji ne daju suglasnost za provođenje sigurnosnu provjeru. Time će suci u Republici Hrvatskoj biti jedini u nekoj zemlji članici EU-a koji će biti podvrgnuti takvim provjerama. Savjetodavno vijeće europskih sudaca, tijelo Vijeća Europe, mišljenja je da je utjecaj sigurnosnih službi (a one će provoditi sigurnosnu provjeru svih sudaca), koje su dio izvršne vlasti, na ocjenu obnašanja sudačke dužnosti i njihovu karijeru, u suprotnosti s načelom podjele vlasti i neovisnosti sudbene vlasti. Na traženja UHS-a, Europska udruga sudaca (EAJ) izradila je također svoje mišljenje. EAJ smatra da sigurnosna provjera svih sudaca u vremenskim razmacima u Republici Hrvatskoj nije u skladu s međunarodnim, a niti s europskim standardima. Takva mjera nije nužna za državnu sigurnost. Štoviše, EAJ ocjenjuje da su takve mjere u potpunoj suprotnosti s načelom zajamčene stalnosti sudačke dužnosti, a to je ključni element neovisnosti sudbene vlasti (detaljnije: http://uhs.hr/archives/1727) Venecijanska komisija je 21. ožujka 2022. objavila svoje mišljenje u vezi uvođenja takvih sigurnosnih provjera za sve suce. To je mišljenje izrađeno na traženje ministra pravosuđa i</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Sigurnosne provjere provode se prema Zakonu o sigurnosnim provjerama ("Narodne novine", br. 85/08 i 86/12) te njihova provedba pretpostavlja prethodnu suglasnost osobe u odnosu na koju se provjera provodi. Obvezno periodično provođenje temeljnih sigurnosnih provjera za suce uvedeno je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima ("Narodne novine", br. 21/22), a ovim se Prijedlogom zakona propisuje isključivo sankcija za nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere. Iznesena argumentacija odnosi se na uvođenje ove obveze, a ne na propisanu sankciju u obliku posebnog stegovnog djela. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 3. Zakona, ističe se da je postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 5. Zakona, ističe se da su sve odredbe ovoga stavka razrada stegovnog djela iz članka 62. stavka 2. točke 1. Zakona i da su navedene isključivo kao primjeri najtežih povreda u urednom obnašanju sudačke dužnosti. Navedene odredbe po svojoj naravi nisu ni isključujuće niti ograničavajuće pa stoga niti predložena odredba po svom sadržaju i značenju ne odstupa od ostalih odredbi ovoga stavka.</p>

uprave Ivana Malenice, ali ministarstvo nije pričekalo čuti mišljenje Venecijanske komisije nego je uputilo prijedlog izmjena Zakona o sudovima u saborsku proceduru. Zakon je izglasan i time je u Republiku Hrvatsku uvedena sigurnosna provjera svih sudaca u određenim vremenskim razmacima. U svom mišljenju Komisija je istaknula da u Republici Hrvatskoj postojeće zakonodavstvo već predviđa široku lepezu mehanizama za osiguranje integriteta sudaca (imovinske kartice, ocjene predsjednika sudova, stegovni i kazneni postupak). Komisija nije uvjerena u nužnost uvođenja dodatnog novog mehanizma kao što je sigurnosna provjera za sve suce svakih pet godina. Smatra upitnim navedene razloge reforme (prema Ministarstvu pravosuđa i uprave visoka razina percepcije korupcije u pravosuđu i neki pojedinačni slučajevi nedoličnog ponašanja sudaca – protiv kojih su disciplinski i kazneni postupci u tijeku) i mogu li ti razlozi opravdati tako dalekosežnu mjeru kao što je periodična sigurnosna provjera svih sudaca od strane sigurnosnih službi (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1768>). UHS ističe da je uvedena sigurnosna provjera svih sudaca suprotna člancima 115. i 118. Ustava Republike Hrvatske koji sudbenu vlast definiraju kao samostalnu i neovisnu. Sigurnosna provjera svih sudaca je diskriminatorna u odnosu na suce kao dužnosnike sudbene vlasti jer u sklopu ravnopravnosti tri državne vlasti, takve provjere se ne predviđaju niti se propisuju za nositelje izvršne i zakonodavne vlasti. Stoga, UHS predlaže da se briše predložena točka 9. i odustane od uvođenja novog stegovnog djela „nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“. 2. U odnosu na članak 14. Prijedloga i izmjene postojećeg stavka 3. točke 3. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Zakonom o sudovima koji je na snazi taj stavak glasi da će se pokrenuti stegovni postupak protiv suca: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca, Prijedlogom taj stavak bi glasio: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od broja utvrđenog Okvirnim mjerilima za rad sudaca U biti ova predložena izmjena znači da ako sudac bez opravdanog razloga ne donese 100 % odluka predviđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca (dalje: Okvirna mjerila) protiv tog suca će se pokrenuti stegovni postupak. Time je stegovno djelo iznimno ovisno o sadržaju Okvirnih mjerila. UHS smatra da u pravilnom i zakonitom postupku donošenja Okvirnih mjerila u kojoj bi se poštivala samostalnost i neovisnost sudbene vlasti, zakonska pravila, mišljenje sudaca i objektivne okolnosti, ne bi bilo razloga da se UHS protivi ovakvom prijedlogu izmjena zakona. No, Okvirna mjerila koje je Ministar pravosuđa i uprave donio u prosincu 2021. to nisu, a stupila su na snagu i primjenjuju se na sve suce od 1. siječnja 2022. UHS podsjeća da je Proširena Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u postupku izrade „novih“ Okvirnih mjerila 6. prosinca 2021. jednoglasno zaključila da Prijedlog novih Okvirnih mjerila (koji je dostavilo Ministarstvo

pravosuđa i uprave) nije podoban za raspravljanje. Naime, taj prijedlog nije sadržavao bilo kakvo obrazloženje, kao niti razloge zbog kojih je predložen. Suci smatraju da svaka predložena izmjena u Okvirnim mjerilima treba biti detaljno obrazložena kako bi se vidjelo zbog čega je predložena i kako bi se utvrdilo što se želi postići pojedinim mjerilom. Prijašnja Okvirna mjerila su bila donesena krajem 2019. te je kod Ministarstva pravosuđa i uprave izostala bilo kakva analiza njihovog kvantitativnog i kvalitativnog utjecaja na rad sudaca, a potom su donijeli u prosincu 2021. nova Okvirna mjerila na opisani neobrazloženi način i bez sudjelovanje i suglasnosti Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Dvije godine realne primjene prijašnjih Okvirnih mjerila je vrlo kratko razdoblje za objektivnu i cjelovitu analizu učinka na veliki sustav kao što je pravosuđe. Osim toga, riječ je o dvije godine specifičnog razdoblja (2020. i 2021.) u kojem se rad sudbene vlasti odvijao u posebnim uvjetima uzrokovanim pandemijom te potresom u Zagrebu i na području Banovine. UHS naglašava da Okvirna mjerila imaju veliku važnost i presudan utjecaj na ocjenjivanje sudaca. O tome ovisi profesionalni napredak, ali i stegovna odgovornost svakog suca. Zato su Okvirna mjerila od velike važnosti za stabilnost i djelotvornost sudbene vlasti u cjelini. Zbog načina kako su donesena Okvirna mjerila u prosincu 2021., zbog nepoštivanja zakonske procedure da svaka „nova“ Okvirna mjerila se donose uz sudjelovanje Opće proširene sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske, UHS smatra da je neprihvatljivo da takva Okvirna mjerila budu podloga za stegovnu odgovornost sudaca, k tome još u 100 % učinku. Stoga, UHS predlaže da se zadrži postojeće rješenje iz Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi ovog stegovnog djela i uvjeta za njegovo pokretanja. 3. U odnosu na članak 14. Prijedloga i uvođenju nove točke 5. u članak 62. stavak 3. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Trenutno važećim Zakonom o državnom sudbenom vijeću je kao stegovno djelo u članku 62. stavku 2. točka 1. previđeno „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Neopravdano nepoduzimanje postupovnih radnji u sudskom predmetu uslijed čega nastupi zastara kaznenog progona svakako spada u doseg neurednog obnašanja sudačke dužnosti, a time i razloga za pokretanje stegovnog postupka protiv suca. Stoga je taj vid neurednog obnašanja sudačke dužnosti suvišno posebno isticati izdvojenom odredbom. Ako se odabere takav pristup onda to za sobom povlači i obvezu navođenja i ostalih osobitih razloga koji spadaju pod pojam i doseg „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Zato UHS smatra da je ova odredba nepotrebna. Ovakva predložena odredba ujedno stavlja u neravnopravan položaj suce koji rade na kaznenim predmetima u odnosu na sve ostale suce koji rade na drugim vrstama predmeta jer gotovo uvijek samo u kaznenim predmetima može doći do nastupa zastare. Naime, predložena odredba ističe osobiti razlog za stegovni postupak za stegovno djelo „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“ pa je primjenjiva samo za suce koji rade na kaznenim predmetima, a neprimjenjiva za sve ostale suce koji nemaju doticaja sa kaznenim

predmetima. Stoga, UHS predlaže da se da se briše predložena točka 5. i zadrži postojeće rješenje iz važećeg Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi stegovnog djela „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“.

2 **Centar za demokraciju i pravo Miko Tripalo
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU**

Primjedbe na predloženu novelu Zakona o državnom sudbenom vijeću (DSV) Zahvaljujemo na mogućnosti da sudjelujemo u e-Savjetovanju o noveli Zakona o državnom sudbenom vijeću. Diskrecija i transparentnost u izboru sudaca 1. Prijedlog novele povećava diskreciju DSV-a u izboru sudaca na način da povećava broj bodova koje DSV može dati kandidatu na osnovu intervjua kao i maksimum razlike između bodova izabranog kandidata u odnosu na kandidata koji je po svim osnovama dobio najviše bodova. U obrazloženju Ministarstvo navodi da se te promjene predlažu „kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja“. U uvjetima kada javnost ima malo povjerenja u pravosuđe, povećanje diskrecione uloge DSV-a neće doprinijeti tome da se to povjerenje ojača. Predlagač pored toga nije ničim obrazložio zašto je takva promjena potrebna. Predlažemo da se u svakom slučaju poveća transparentnost u postupku izbora sudaca te da se u tu svrhu novelom propišu slijedeće mjere: a. Sve DSV-ove intervjue s kandidatima za sudačke položaje treba trajno učiniti dostupnima javnosti putem video-streaminga i video snimki. b. DSV treba objaviti sve dokumente koji se razmatraju u postupku izbora kandidata za više sudačke položaje, osim onih koji imaju zaštitu povjerljivosti. c. DSV treba ostaviti rok u kojem odvjetničke komore, tužilaštva, akademske institucije i ustanove civilnoga društva mogu dati mišljenje o kandidatima za više sudačke položaje prije izbora, te objaviti ta mišljenja na svojoj web-stranici. Stegovne mjere protiv sudaca 2. Ministarstvo predlaže uvođenje stegovne mjere protiv suca „ako bez opravdanog razloga uslijed nepoduzimanja postupovnih radnji u sudskom predmetu nastupi zastara.“. Do zastare najčešće dolazi zbog kumulativnog efekta djelovanja više sudaca, pa zato ovakva formulacija neće pružiti šansu poduzimanja stegovnih mjera protiv odgovornih sudaca. Predlažemo stoga da: a. Se formulacija promijeni dodavanjem riječi „značajno doprinese nastupanju zastare.“ b. Se doda odredba da u svim slučajevima nastupanja zastare kod kaznenih dijela sa zaprečenom kaznom iznad 5 godine, nadležni sud mora načiniti izvještaj o uzrocima nastupanja zastare, ocijeniti da li postoje osnove za stegovnu odgovornost sudaca, te taj izvještaj poslati Predsjedniku VSRH te nadležnom ministru, koji na osnovu toga mogu donijeti odluku u pokretanju stegovnih postupaka. Nakon što se stekne iskustvo s primjenom ove odredbe, njena primjena se može proširiti na sva kaznena djela koje završe u zastari. Javnost stegovnih postupaka 3. U stegovnim postupcima protiv sudaca načelno se primjenjuju procesna pravila kaznenoga postupka, no istodobno je Poslovníkom DSV-a određeno da su

Djelomično prihvaćen

U odnosu na primjedbe pod 1.a, 1.b i 3., ističe se da su odredbama članka 44. Zakona o Državnom sudbenom vijeću ("Narodne novine", br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13, 82/15, 67/18 i 126/19) propisani instrumenti javnosti rada Državnog sudbenog vijeća, vodeći računa o potrebi osiguranja učinkovitog, neovisnog i nepristranog vođenja postupaka pred Vijećem te o potrebi zaštite osobnih podataka sudionika tih postupaka. U odnosu na primjedbu pod 1.c ističe se da su kriteriji imenovanja sudaca propisani Zakonom o Državnom sudbenom vijeću. Predložena mišljenja nije moguće kvantitativno odrediti te u navedenom smislu nisu podobna da se propišu kao kriterij imenovanja. U odnosu na primjedbu pod 2.a ističe se da predložena formulacija odredbe u Prijedlogu zakona uzima u obzir osobni doprinos suca nastupu zastare te se kao otegotna okolnost ne može uzeti u obzir tuđe skrivljeno ponašanje. Prihvaća se prijedlog za uvođenje posebnog izvještavanja predsjednika sudova o razlozima nastupa zastare, ali je s obzirom na sadržaj ovakvog izvještavanja ovu obvezu primjerenije propisati propisima koji uređuju obavljanje poslova sudske uprave. Prihvaća se prijedlog za podnošenje i objavu životopisa uz kandidaturu sudaca za članove Vijeća pod 4.a. U odnosu na primjedbe 4.b i 4.f ističe se da u ovom izbornom postupku sudjeluju isključivo suci, iz kojeg razloga nije potrebno dodatnim mehanizmima javnih objava detaljnije podatke o kandidatima učiniti dostupnima široj javnosti, a istodobno je potrebno i osigurati učinkovitost, neovisnost i nepristranost postupka i zaštititi osobne podatke sudionika. Nadalje, u odnosu na primjedbu pod 4.c ističe se da je riječ o postupku izbora članova Vijeća iz reda sudaca pri čemu aktivno i pasivno biračko pravo imaju samo suci iz kojeg se razloga predloženo rješenje ocjenjuje nesvrhovitim. Konačno, u odnosu na primjedbe 4.d i 4.e ističe se da je svrha izmjena Zakona o Državnom sudbenom vijeću iz 2018. bila osigurati ravnomjerniju teritorijalnu zastupljenost sudova i sudaca te pravedniji sustav glasovanja. Sastav Vijeća ne mora nužno odražavati i osiguravati razmjernu zastupljenost sudaca svih sudova u Republici Hrvatskoj, što s obzirom na ograničen broj članova Vijeća nije niti moguće.

sjednice DSV-a na kojima se raspravlja o stegovnim postupcima zatvorene za javnost (osim ako sudac protiv kojeg se postupak vodi ne zatraži da sjednica bude javna). DSV objavljuje samo vrlo šture informacije o stegovnim postupcima, a internetske stranice DSV-a ne sadrže sustavne podatke o pokrenutim stegovnim postupcima, razlozima njihova pokretanja te trajanju tih postupaka i ishodu postupaka. Radi jačanja transparentnosti stegovnih postupaka, predlažemo da novela uvede obavezu javnosti u provođenju postupaka, osim možda u njihovim najranijim fazama. Zatim, predlažemo da novela obaveže DSV da u godišnjem izvještaju navede detaljnu statistiku i sažetke svih odluka u stegovnim postupcima. Izbor članova DSV-a 3. Predložena novela ne rješava ozbiljni deficit demokratičnosti i transparentnosti u postupku izbora članova DSV-a. Sadašnji zakon dopušta da bude do 6 kandidata na listi za 2 člana iz redova Vrhovnog suda, do 15 kandidata na svakoj od 3 liste iz redova sudaca županijskih sudova, na kojima se bira po jedan član, te 15 kandidata na listama za kandidate iz specijaliziranih i prvostupanjskih sudova, na kojima se također bira po jedan član. Za ulazak na listu kandidatu je dovoljno da se kandidat prijavi, bez da mora obrazložiti razloge i ciljeve za svoju kandidaturu. Zakon ne definira kako se određuje lista kandidata ako se javi više kandidata od dopuštenog broja, no određuje da da je za izbor dovoljna relativna većina u jednom krugu glasanja. Drugi krug glasanja se provodi samo ako su dva kandidata dobila jednaki broj glasova. Na izborima u 2015. god. kandidati su utvrđeni po izbornim jedinicama, no za tako utvrđene kandidate glasali svi suci. Nakon izbora objavljeni su podaci o broju glasova za svakog izabranog kandidata. Niti jedan izabrani kandidat nije podržala apsolutna većina sudaca, pa je tako jedan kandidat izabran sa samo 387 glasova, od ukupno nekih 1800 sudaca u to vrijeme, a kandidat s najvećim brojem je dobio manje od polovice, samo 678 glasova. Nije objavljen broj sudaca koji su pristupili glasanju, niti koliko je bilo kandidata za pojedino mjesto, te kako su određeni kandidati ako ih je bilo više od zakonom dopuštenog najvećeg broja. Nakon izmjene Zakona u 2018, na zadnjim izborima suci su mogli glasati samo za kandidate u svojoj izbornoj jedinici. Nakon izbora nije na način dostupan javnosti objavljeno koliko je je bilo kandidata u svakoj grupi sudova, kako je utvrđena lista u izbornoj jedinici ako se javio veći broj kandidata od onog dopuštenog zakonom, koliko je sudaca glasalo u svakoj izbornoj jedinici niti koliko su izabrani kandidati dobili glasova. Objavljena je samo lista izabranih kandidata. S tako velikim brojem dozvoljenih kandidata te jednim krugom glasanja, izbori se mogu dobiti s vrlo malim brojem glasova u odnosu na broj glasača. Teoretski, kod 15 kandidata pobjednik se može postati i sa samo 7% dobivenih glasova. Takav sistem s velikim brojem kandidata i izborom na bazi relativne većine lako pogoduje povezanim grupama koje mogu postići da njihov kandidat bude izabran makar je dobio vrlo mali broj od ukupni glasova. Također, sucima na višim položajima sistem daje vrlo neproporcionalni utjecaj na izbor članova DSV-a: Tako nekih 40-tak sudaca

Vrhovnog suda bira dva člana DSV-a, a tisuću sudaca općinskih sudova jednog. Ovakav način izbora članova najvažnijeg tijela sudbene vlasti po našem mišljenju ne zadovoljava osnovne principe demokratičnosti i transparentnosti. Stoga predlažemo slijedeće: a. S ciljem povećanja transparentnosti novela treba uvesti obavezu za svakoga kandidata za članstvo u DSV-u da kod kandidiranja podnese izjavu o tome zašto se kandidira, te priloži svoj CV b. Kao i kod izbora za više sudačke pozicije, zakon treba predvidjeti da svi dokumenti kandidata podneseni za izbor trebaju biti objavljeni na web-stranici. c. Procedura izbora treba predvidjeti mogućnost da odvjetnici, odvjetničke komore, akademske institucije te organizacije civilnoga društva mogu dati svoju ocjenu kandidata, koje će također biti objavljene na web-stranici Vrhovnoga suda prije svakoga kruga glasanja. d. Za izbore u svim izbornim jedinicama treba predvidjeti preferencijalno glasanje, ili barem dva kruga glasanja. e. S ciljem demokratizacije izbora treba ponovno uvesti sustav glasanja koji se primjenjivao do zakonskih promjena u 2018, do kada su svi suci glasali za kandidate iz svih grupa sudova, s time da se uvede preferencijalno glasanje ili glasanje u dva kruga. f. Svi dokumenti u izbornom procesu u svim sudovima moraju biti objavljeni na web stranici Vrhovnog suda. Centar za demokraciju i pravo Miko Tripalo 26.4.2022.

**3 UHS- Udruga hrvatskih sudaca
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU, I. USTAVNA OSNOVA ZA
DONOŠENJE ZAKONA**

1. U odnosu na članak 14. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću (dalje: Prijedlog) i uvođenju nove točke 9. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Udruga hrvatskih sudaca (UHS) se protivi uvođenju „nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“ kao novog stegovnog djela. Time se u biti prisiljava svakog suca da mora dati takvu suglasnost jer u suprotnome će biti izložen stegovnom postupku. Provođenje stegovnog postupka ima dalekosežne posljedice za karijeru suca. Ovo protivljenje je jer UHS smatra da je neprihvatljiva sigurnosna provjera u vremenskim razmacima za sve suce. Zbog takve izmjene Zakona o sudovima UHS je odlučio pokrenuti postupak ocjene ustavnosti odredbi tog zakona. UHS naglašava i da je najviši sud u Republici Hrvatskoj u povodu izmjena Zakona o sudovima i uvođenju sigurnosnih provjera u vremenskim razmacima za sve suce na Općoj sjednici 25. studenog 2021. izrazio jednoglasno neslaganje s takvom izmjenom Zakona o sudovima i odlučio pokrenuti postupak za ocjenu ustavnosti članka 86.a Zakona o sudovima. Takvom sigurnosnom provjerom svih sudaca te predloženim novim stegovnim djelom „prisiljava“ se suce, odnosno «kažnjava» one suce koji ne daju suglasnost za provođenje sigurnosnu provjeru. Time će suci u Republici Hrvatskoj biti jedini u nekoj zemlji članici EU-a koji će biti podvrgnuti takvim provjerama. Savjetodavno vijeće europskih sudaca,

Nije prihvaćen

Sigurnosne provjere provode se prema Zakonu o sigurnosnim provjerama ("Narodne novine", br. 85/08 i 86/12) te njihova provedba pretpostavlja prethodnu suglasnost osobe u odnosu na koju se provjera provodi. Obvezno periodično provođenje temeljnih sigurnosnih provjera za suce uvedeno je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima ("Narodne novine", br. 21/22), a ovim se Prijedlogom zakona propisuje isključivo sankcija za nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere. Iznosena argumentacija odnosi se na uvođenje ove obveze, a ne na propisanu sankciju u obliku posebnog stegovnog djela. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 3. Zakona, ističe se da je postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 5. Zakona, ističe se da su sve odredbe ovoga stavka razrada stegovnog djela iz članka 62. stavka 2. točke 1. Zakona i da su navedene isključivo

tijelo Vijeća Europe, mišljenja je da je utjecaj sigurnosnih službi (a one će provoditi sigurnosnu provjeru svih sudaca), koje su dio izvršne vlasti, na ocjenu obnašanja sudačke dužnosti i njihovu karijeru, u suprotnosti s načelom podjele vlasti i neovisnosti sudbene vlasti. Na traženja UHS-a, Europska udruga sudaca (EAJ) izradila je također svoje mišljenje. EAJ smatra da sigurnosna provjera svih sudaca u vremenskim razmacima u Republici Hrvatskoj nije u skladu s međunarodnim, a niti s europskim standardima. Takva mjera nije nužna za državnu sigurnost. Štoviše, EAJ ocjenjuje da su takve mjere u potpunoj suprotnosti s načelom zajamčene stalnosti sudačke dužnosti, a to je ključni element neovisnosti sudbene vlasti (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1727>) Venecijanska komisija je 21. ožujka 2022. objavila svoje mišljenje u vezi uvođenja takvih sigurnosnih provjera za sve suce. To je mišljenje izrađeno na traženje ministra pravosuđa i uprave Ivana Malenice, ali ministarstvo nije pričekalo čuti mišljenje Venecijanske komisije nego je uputilo prijedlog izmjena Zakona o sudovima u saborsku proceduru. Zakon je izglasan i time je u Republiku Hrvatsku uvedena sigurnosna provjera svih sudaca u određenim vremenskim razmacima. U svom mišljenju Komisija je istaknula da u Republici Hrvatskoj postojeće zakonodavstvo već predviđa široku lepezu mehanizama za osiguranje integriteta sudaca (imovinske kartice, ocjene predsjednika sudova, stegovni i kazneni postupak). Komisija nije uvjerena u nužnost uvođenja dodatnog novog mehanizma kao što je sigurnosna provjera za sve suce svakih pet godina. Smatra upitnim navedene razloge reforme (prema Ministarstvu pravosuđa i uprave visoka razina percepcije korupcije u pravosuđu i neki pojedinačni slučajevi nedoličnog ponašanja sudaca – protiv kojih su disciplinski i kazneni postupci u tijeku) i mogu li ti razlozi opravdati tako dalekosežnu mjeru kao što je periodična sigurnosna provjera svih sudaca od strane sigurnosnih službi (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1768>). UHS ističe da je uvedena sigurnosna provjera svih sudaca suprotna člancima 115. i 118. Ustava Republike Hrvatske koji sudbenu vlast definiraju kao samostalnu i neovisnu. Sigurnosna provjera svih sudaca je diskriminatorna u odnosu na suce kao dužnosnike sudbene vlasti jer u sklopu ravnopravnosti tri državne vlasti, takve provjere se ne predviđaju niti se propisuju za nositelje izvršne i zakonodavne vlasti. Stoga, UHS predlaže da se briše predložena točka 9. i odustane od uvođenja novog stegovnog djela „nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“. 2. U odnosu na članak 14. Prijedloga i izmjene postojećeg stavka 3. točke 3. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Zakonom o sudovima koji je na snazi taj stavak glasi da će se pokrenuti stegovni postupak protiv suca: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca, Prijedlogom taj stavak bi glasio: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od broja utvrđenog Okvirnim mjerilima za rad sudaca U biti ova

kao primjeri najtežih povreda u urednom obnašanju sudačke dužnosti. Navedene odredbe po svojoj naravi nisu ni isključujuće niti ograničavajuće pa stoga niti predložena odredba po svom sadržaju i značenju ne odstupa od ostalih odredbi ovoga stavka.

predložena izmjena znači da ako sudac bez opravdanog razloga ne donese 100 % odluka predviđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca (dalje: Okvirna mjerila) protiv tog suca će se pokrenuti stegovni postupak. Time je stegovno djelo iznimno ovisno o sadržaju Okvirnih mjerila. UHS smatra da u pravilnom i zakonitom postupku donošenja Okvirnih mjerila u kojoj bi se poštivala samostalnost i neovisnost sudbene vlasti, zakonska pravila, mišljenje sudaca i objektivne okolnosti, ne bi bilo razloga da se UHS protivi ovakvom prijedlogu izmjena zakona. No, Okvirna mjerila koje je Ministar pravosuđa i uprave donio u prosincu 2021. to nisu, a stupila su na snagu i primjenjuju se na sve suce od 1. siječnja 2022. UHS podsjeća da je Proširena Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u postupku izrade „novih“ Okvirnih mjerila 6. prosinca 2021. jednoglasno zaključila da Prijedlog novih Okvirnih mjerila (koji je dostavilo Ministarstvo pravosuđa i uprave) nije podoban za raspravljanje. Naime, taj prijedlog nije sadržavao bilo kakvo obrazloženje, kao niti razloge zbog kojih je predložen. Suci smatraju da svaka predložena izmjena u Okvirnim mjerilima treba biti detaljno obrazložena kako bi se vidjelo zbog čega je predložena i kako bi se utvrdilo što se želi postići pojedinim mjerilom. Prijašnja Okvirna mjerila su bila donesena krajem 2019. te je kod Ministarstva pravosuđa i uprave izostala bilo kakva analiza njihovog kvantitativnog i kvalitativnog utjecaja na rad sudaca, a potom su donijeli u prosincu 2021. nova Okvirna mjerila na opisani neobrazloženi način i bez sudjelovanje i suglasnosti Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Dvije godine realne primjene prijašnjih Okvirnih mjerila je vrlo kratko razdoblje za objektivnu i cjelovitu analizu učinka na veliki sustav kao što je pravosuđe. Osim toga, riječ je o dvije godine specifičnog razdoblja (2020. i 2021.) u kojem se rad sudbene vlasti odvijao u posebnim uvjetima uzrokovanim pandemijom te potresom u Zagrebu i na području Banovine. UHS naglašava da Okvirna mjerila imaju veliku važnost i presudan utjecaj na ocjenjivanje sudaca. O tome ovisi profesionalni napredak, ali i stegovna odgovornost svakog suca. Zato su Okvirna mjerila od velike važnosti za stabilnost i djelotvornost sudbene vlasti u cjelini. Zbog načina kako su donesena Okvirna mjerila u prosincu 2021., zbog nepoštivanja zakonske procedure da svaka „nova“ Okvirna mjerila se donose uz sudjelovanje Opće proširene sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske, UHS smatra da je neprihvatljivo da takva Okvirna mjerila budu podloga za stegovnu odgovornost sudaca, k tome još u 100 % učinku. Stoga, UHS predlaže da se zadrži postojeće rješenje iz Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi ovog stegovnog djela i uvjeta za njegovo pokretanje. 3. U odnosu na članak 14. Prijedloga i uvođenju nove točke 5. u članak 62. stavak 3. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Trenutno važećim Zakonom o državnom sudbenom vijeću je kao stegovno djelo u članku 62. stavku 2. točka 1. predviđeno „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Neopravdano nepoduzimanje postupovnih radnji u sudskom predmetu uslijed čega nastupi zastara kaznenog progona svakako spada u doseg

neurednog obnašanja sudačke dužnosti, a time i razloga za pokretanje stegovnog postupka protiv suca. Stoga je taj vid neurednog obnašanja sudačke dužnosti suvišno posebno isticati izdvojenom odredbom. Ako se odabere takav pristup onda to za sobom povlači i obvezu navođenja i ostalih osobitih razloga koji spadaju pod pojam i doseg „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Zato UHS smatra da je ova odredba nepotrebna. Ovakva predložena odredba ujedno stavlja u neravnopravan položaj suce koji rade na kaznenim predmetima u odnosu na sve ostale suce koji rade na drugim vrstama predmeta jer gotovo uvijek samo u kaznenim predmetima može doći do nastupa zastare. Naime, predložena odredba ističe osobiti razlog za stegovni postupak za stegovno djelo „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“ pa je primjenjiva samo za suce koji rade na kaznenim predmetima, a neprimjenjiva za sve ostale suce koji nemaju doticaja sa kaznenim predmetima. Stoga, UHS predlaže da se da se briše predložena točka 5. i zadrži postojeće rješenje iz važećeg Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi stegovnog djela „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“.

**4 UHS- Udruga hrvatskih sudaca
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU, II. OCJENA STANJA I
OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU
UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE
DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI**

1. U odnosu na članak 14. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću (dalje: Prijedlog) i uvođenju nove točke 9. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Udruga hrvatskih sudaca (UHS) se protivi uvođenju „nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“ kao novog stegovnog djela. Time se u biti prisiljava svakog suca da mora dati takvu suglasnost jer u suprotnome će biti izložen stegovnom postupku. Provođenje stegovnog postupka ima dalekosežne posljedice za karijeru suca. Ovo protivljenje je jer UHS smatra da je neprihvatljiva sigurnosna provjera u vremenskim razmacima za sve suce. Zbog takve izmjene Zakona o sudovima UHS je odlučio pokrenuti postupak ocjene ustavnosti odredbi tog zakona. UHS naglašava i da je najviši sud u Republici Hrvatskoj u povodu izmjena Zakona o sudovima i uvođenju sigurnosnih provjera u vremenskim razmacima za sve suce na Općoj sjednici 25. studenog 2021. izrazio jednoglasno neslaganje s takvom izmjenom Zakona o sudovima i odlučio pokrenuti postupak za ocjenu ustavnosti članka 86.a Zakona o sudovima. Takvom sigurnosnom provjerom svih sudaca te predloženim novim stegovnim djelom „prisiljava“ se suce, odnosno «kažnjava» one suce koji ne daju suglasnost za provođenje sigurnosnu provjeru. Time će suci u Republici Hrvatskoj biti jedini u nekoj zemlji članici EU-a koji će biti podvrgnuti takvim provjerama. Savjetodavno vijeće europskih sudaca, tijelo Vijeća Europe, mišljenja je da je utjecaj sigurnosnih službi (a one će provoditi sigurnosnu provjeru svih sudaca), koje su dio izvršne vlasti, na

Nije prihvaćen

Sigurnosne provjere provode se prema Zakonu o sigurnosnim provjerama ("Narodne novine", br. 85/08 i 86/12) te njihova provedba pretpostavlja prethodnu suglasnost osobe u odnosu na koju se provjera provodi. Obvezno periodično provođenje temeljnih sigurnosnih provjera za suce uvedeno je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima ("Narodne novine", br. 21/22), a ovim se Prijedlogom zakona propisuje isključivo sankcija za nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere. Iznesena argumentacija odnosi se na uvođenje ove obveze, a ne na propisanu sankciju u obliku posebnog stegovnog djela. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 3. Zakona, ističe se da je postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 5. Zakona, ističe se da su sve odredbe ovoga stavka razrada stegovnog djela iz članka 62. stavka 2. točke 1. Zakona i da su navedene isključivo kao primjeri najtežih povreda u urednom obnašanju sudačke dužnosti. Navedene odredbe po svojoj naravi nisu ni isključujuće niti ograničavajuće pa stoga niti predložena odredba po svom sadržaju i značenju ne odstupa od ostalih odredbi ovoga stavka.

ocjenu obnašanja sudačke dužnosti i njihovu karijeru, u suprotnosti s načelom podjele vlasti i neovisnosti sudbene vlasti. Na traženja UHS-a, Europska udruga sudaca (EAJ) izradila je također svoje mišljenje. EAJ smatra da sigurnosna provjera svih sudaca u vremenskim razmacima u Republici Hrvatskoj nije u skladu s međunarodnim, a niti s europskim standardima. Takva mjera nije nužna za državnu sigurnost. Štoviše, EAJ ocjenjuje da su takve mjere u potpunoj suprotnosti s načelom zajamčene stalnosti sudačke dužnosti, a to je ključni element neovisnosti sudbene vlasti (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1727>) Venecijanska komisija je 21. ožujka 2022. objavila svoje mišljenje u vezi uvođenja takvih sigurnosnih provjera za sve suce. To je mišljenje izrađeno na traženje ministra pravosuđa i uprave Ivana Malenice, ali ministarstvo nije pričekalo čuti mišljenje Venecijanske komisije nego je uputilo prijedlog izmjena Zakona o sudovima u saborsku proceduru. Zakon je izglasan i time je u Republiku Hrvatsku uvedena sigurnosna provjera svih sudaca u određenim vremenskim razmacima. U svom mišljenju Komisija je istaknula da u Republici Hrvatskoj postojeće zakonodavstvo već predviđa široku lepezu mehanizama za osiguranje integriteta sudaca (imovinske kartice, ocjene predsjednika sudova, stegovni i kazneni postupak). Komisija nije uvjerena u nužnost uvođenja dodatnog novog mehanizma kao što je sigurnosna provjera za sve suce svakih pet godina. Smatra upitnim navedene razloge reforme (prema Ministarstvu pravosuđa i uprave visoka razina percepcije korupcije u pravosuđu i neki pojedinačni slučajevi nedoličnog ponašanja sudaca – protiv kojih su disciplinski i kazneni postupci u tijeku) i mogu li ti razlozi opravdati tako dalekosežnu mjeru kao što je periodična sigurnosna provjera svih sudaca od strane sigurnosnih službi (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1768>). UHS ističe da je uvedena sigurnosna provjera svih sudaca suprotna člancima 115. i 118. Ustava Republike Hrvatske koji sudbenu vlast definiraju kao samostalnu i neovisnu. Sigurnosna provjera svih sudaca je diskriminatorna u odnosu na suce kao dužnosnike sudbene vlasti jer u sklopu ravnopravnosti tri državne vlasti, takve provjere se ne predviđaju niti se propisuju za nositelje izvršne i zakonodavne vlasti. Stoga, UHS predlaže da se briše predložena točka 9. i odustane od uvođenja novog stegovnog djela „nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“. 2. U odnosu na članak 14. Prijedloga i izmjene postojećeg stavka 3. točke 3. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Zakonom o sudovima koji je na snazi taj stavak glasi da će se pokrenuti stegovni postupak protiv suca: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca, Prijedlogom taj stavak bi glasio: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od broja utvrđenog Okvirnim mjerilima za rad sudaca U biti ova predložena izmjena znači da ako sudac bez opravdanog razloga ne donese 100 % odluka predviđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca (dalje:

Okvirna mjerila) protiv tog suca će se pokrenuti stegovni postupak. Time je stegovno djelo iznimno ovisno o sadržaju Okvirnih mjerila. UHS smatra da u pravilnom i zakonitom postupku donošenja Okvirnih mjerila u kojoj bi se poštivala samostalnost i neovisnost sudbene vlasti, zakonska pravila, mišljenje sudaca i objektivne okolnosti, ne bi bilo razloga da se UHS protivi ovakvom prijedlogu izmjena zakona. No, Okvirna mjerila koje je Ministar pravosuđa i uprave donio u prosincu 2021. to nisu, a stupila su na snagu i primjenjuju se na sve suce od 1. siječnja 2022. UHS podsjeća da je Proširena Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u postupku izrade „novih“ Okvirnim mjerila 6. prosinca 2021. jednoglasno zaključila da Prijedlog novih Okvirnih mjerila (koji je dostavilo Ministarstvo pravosuđa i uprave) nije podoban za raspravljanje. Naime, taj prijedlog nije sadržavao bilo kakvo obrazloženje, kao niti razloge zbog kojih je predložen. Suci smatraju da svaka predložena izmjena u Okvirnim mjerilima treba biti detaljno obrazložena kako bi se vidjelo zbog čega je predložena i kako bi se utvrdilo što se želi postići pojedinim mjerilom. Prijašnja Okvirna mjerila su bila donesena krajem 2019. te je kod Ministarstva pravosuđa i uprave izostala bilo kakva analiza njihovog kvantitativnog i kvalitativnog utjecaja na rad sudaca, a potom su donijeli u prosincu 2021. nova Okvirna mjerila na opisani neobrazloženi način i bez sudjelovanje i suglasnosti Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Dvije godine realne primjene prijašnjih Okvirnih mjerila je vrlo kratko razdoblje za objektivnu i cjelovitu analizu učinka na veliki sustav kao što je pravosuđe. Osim toga, riječ je o dvije godine specifičnog razdoblja (2020. i 2021.) u kojem se rad sudbene vlasti odvijao u posebnim uvjetima uzrokovanim pandemijom te potresom u Zagrebu i na području Banovine. UHS naglašava da Okvirna mjerila imaju veliku važnost i presudan utjecaj na ocjenjivanje sudaca. O tome ovisi profesionalni napredak, ali i stegovna odgovornost svakog suca. Zato su Okvirna mjerila od velike važnosti za stabilnost i djelotvornost sudbene vlasti u cjelini. Zbog načina kako su donesena Okvirna mjerila u prosincu 2021., zbog nepoštivanja zakonske procedure da svaka „nova“ Okvirna mjerila se donose uz sudjelovanje Opće proširene sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske, UHS smatra da je neprihvatljivo da takva Okvirna mjerila budu podloga za stegovnu odgovornost sudaca, k tome još u 100 % učinku. Stoga, UHS predlaže da se zadrži postojeće rješenje iz Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi ovog stegovnog djela i uvjeta za njegovo pokretanje. 3. U odnosu na članak 14. Prijedloga i uvođenju nove točke 5. u članak 62. stavak 3. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Trenutno važećim Zakonom o državnom sudbenom vijeću je kao stegovno djelo u članku 62. stavku 2. točka 1. previđeno „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Neopravdano nepoduzimanje postupovnih radnji u sudskom predmetu uslijed čega nastupi zastara kaznenog progona svakako spada u doseg neurednog obnašanja sudačke dužnosti, a time i razloga za pokretanje stegovnog postupka protiv suca. Stoga je taj vid neurednog obnašanja sudačke

<p>dužnosti suvišno posebno isticati izdvojenom odredbom. Ako se odabere takav pristup onda to za sobom povlači i obvezu navođenja i ostalih osobitih razloga koji spadaju pod pojam i doseg „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Zato UHS smatra da je ova odredba nepotrebna. Ovakva predložena odredba ujedno stavlja u neravnopravan položaj suce koji rade na kaznenim predmetima u odnosu na sve ostale suce koji rade na drugim vrstama predmeta jer gotovo uvijek samo u kaznenim predmetima može doći do nastupa zastare. Naime, predložena odredba ističe osobiti razlog za stegovni postupak za stegovno djelo „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“ pa je primjenjiva samo za suce koji rade na kaznenim predmetima, a neprimjenjiva za sve ostale suce koji nemaju doticaja sa kaznenim predmetima. Stoga, UHS predlaže da se da se briše predložena točka 5. i zadrži postojeće rješenje iz važećeg Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi stegovnog djela „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“.</p>	
<p>5 Jelena Čuveljak PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Zašto nije omogućeno da suci u hitnom slučaju ne mogu otići na ispomoć na niži sud kao suci. Naime, sada imamo apsurdno pravilo da ako sudovi prvog stupnja imaju problem nedostatka sudaca, sudac sa drugog stupnja može ići na niži samo u statusu "višeg savjetnika". To usporava cijeli sustav, naročito ako se dogodi nekoliko nenadanih slučajeva zbog kojeg treba privremeno (do imenovanja novih sudaca) raditi na nižem sudu.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbom članka 61. stavka 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisano je da status višeg sudskog savjetnika ima samo sudac koji je privremeno upućen na rad u sud višeg stupnja.</p>
<p>6 Andrej Pudelko PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 4. Poštovani, slažem se s komentarima kolegica. Ovakvom izmjenom zakona se gubi mogućnost da se osobe koje su zamjenici u državnom odvjetništvu imenuju za suce a ne vidim razloga da tako nešto bude onemogućeno. Time se znatno smanjuje broj osoba koje mogu biti imenovane za suca, a osim toga u pravilu se radi o osobama koje već imaju dugogodišnje iskustvo rada u pravosuđu pa nije jasno zašto bi se takvim osobama onemogućilo imenovanje za suca.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženim izmjenama nastoji se uvesti dosljednije razlikovanje između instituta imenovanja i premještaja sudaca. Postupci imenovanja prvostupanijskih sudaca u kojima sudjeluju već imenovani suci sadržajno su postupci premještaja sudaca, a pored toga se prema važećem uređenju pojavljuju poteškoće uslijed kojih je ocjenjivanje obnašanja dužnosti zbog prekratkog razdoblja obnašanja dužnosti ili otežano ili sasvim onemogućeno, a zbog čega je znatno produženo trajanje postupaka imenovanja. Neograničenim mogućnostima premještaja već imenovanih pravosudnih dužnosnika dolazi do poremećaja u stanju popunjenosti i kontinuitetu rada pravosudnih tijela te do potrebe provedbe novih postupaka imenovanja. Mobilnost pravosudnih dužnosnika iz navedenih se razloga neće provoditi u prvom stupnju, ali će biti omogućena u postupcima imenovanja u više sudove.</p>

7	<p>SILVIJA SAJFERT PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 4. Ne misli li predlagatelj zakona da predviđenim izmjenama krši ustavno pravo svakog pojedinca, u ovom slučaju pravosudnog dužnosnika na slobodu izbora posla. U obrazloženju izmjena govori se o tome da ne bi mogli kandidirati za suce osobe koje su već imenovane za suca drugog suda, ali u samim izmjenama se se govori o pravosudnim dužnosnicima, a to su i zamjenici državnih odvjetnika pa po slovu zakona oni ne bi mali pravo kandidirati se za suce, što je također diskriminatorno.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženim izmjenama nastoji se uvesti dosljednije razlikovanje između instituta imenovanja i premještanja sudaca. Postupci imenovanja prvostupanjskih sudaca u kojima sudjeluju već imenovani suci sadržajno su postupci premještanja sudaca, a pored toga se prema važećem uređenju pojavljuju poteškoće uslijed kojih je ocjenjivanje obnašanja dužnosti zbog prekratkog razdoblja obnašanja dužnosti ili otežano ili sasvim onemogućeno, a zbog čega je znatno produženo trajanje postupaka imenovanja. Neograničenim mogućnostima premještanja već imenovanih pravosudnih dužnosnika dolazi do poremećaja u stanju popunjenosti i kontinuitetu rada pravosudnih tijela te do potrebe provedbe novih postupaka imenovanja. Mobilnost pravosudnih dužnosnika iz navedenih se razloga neće provoditi u prvom stupnju, ali će biti omogućena u postupcima imenovanja u više sudove.</p>
8	<p>Melani Šikulec Roštan PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 4. U članku 51. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koja ne obnaša pravosudnu dužnost.“. U važećem stavku 2. je formulacija da za suca može biti imenovana i osoba koja već obavlja pravosudnu dužnost, a sada je ta formulacija izbačena iz prijedloga Zakona. Postavlja se pitanje i ostaje nejasnoća da li se po predloženim izmjenama pravosudni dužnosnici više se ne mogu javljati za suce, recimo zamjenici u državnim odvjetništvima.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženim izmjenama nastoji se uvesti dosljednije razlikovanje između instituta imenovanja i premještanja sudaca. Postupci imenovanja prvostupanjskih sudaca u kojima sudjeluju već imenovani suci sadržajno su postupci premještanja sudaca, a pored toga se prema važećem uređenju pojavljuju poteškoće uslijed kojih je ocjenjivanje obnašanja dužnosti zbog prekratkog razdoblja obnašanja dužnosti ili otežano ili sasvim onemogućeno, a zbog čega je znatno produženo trajanje postupaka imenovanja. Neograničenim mogućnostima premještanja već imenovanih pravosudnih dužnosnika dolazi do poremećaja u stanju popunjenosti i kontinuitetu rada pravosudnih tijela te do potrebe provedbe novih postupaka imenovanja. Mobilnost pravosudnih dužnosnika iz navedenih se razloga neće provoditi u prvom stupnju, ali će biti omogućena u postupcima imenovanja u više sudove.</p>
9	<p>Neva Lukin PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 5. Kako bi proces popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta bio transparentan, potrebno je plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta po njegovom donošenju učiniti dostupnim javnosti. Zbog navedenog se predlaže dopuniti čl. 52. st. 3. predmetnog zakona na način da se na kraju teksta tog stavka, iza riječi “i predsjedniku Vijeća” doda dio koji glasi “te ga objavljuje na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.”</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog se prihvaća.</p>

<p>10 Marijana Čuljak PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 8. Prijedlog članka 8. Zakona o izmjenama i dopuna Zakona o državnom sudbenom vijeću kojim se mijenja članak 56. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću glasi: "U odnosu na kandidate iz stavka 1. ovoga članka koji su primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na ocjeni rada u svojstvu savjetnika, završnoj ocjeni koju su ostvarili u Državnoj školi odnosno broju bodova ostvarenih na završnom ispitu u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem, a u odnosu na ostale kandidate izbor mora biti utemeljen na broju bodova ostvarenih na završnom ispitu u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem." Razlog: Izjednačiti savjetnike u pravosudnim tijelima s ostalim kandidatima kojima je omogućeno polaganje završnog ispita u Državnoj školi bez pohađanja programa stručnog usavršavanja u Državnoj školi. Isto je osnovano jer je prijedlogom članka 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj akademiji kojim je predložena izmjena članka 21. stavka 1. Zakona o pravosudnoj akademiji na način da pohađanje Državne škole neće biti obavezno za savjetnike u pravosudnim tijelima, stoga se otvara mogućnost da se predloži izmjena članka 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj akademiji kojim se mijenja članak 24. stavak 1. Zakona o pravosudnoj akademiji koji regulira uvjete polaganja završnog ispita u Državnoj školi na način da se jednaki uvjeti omoguće i savjetnicima u pravosudnim tijelima. Na taj način bi savjetnici u pravosudnim tijelima koji nisu pohađali Državnu školu bili izjednačeni s ostalim kandidatima prilikom utvrđivanja uvjeta za imenovanje kandidata za suce općinskog, trgovačkog ili upravnog suda u odnosu na uvjete završetka Državne škole bilo to polaganjem završnog ispita ili pohađanjem programa stručnog usavršavanja i stjecanjem završne ocjene u Državnoj školi.</p>	<p>Nije prihvaćen Predložena zakonska odredba ima buduće djelovanje, a vrijeme stupanja na snagu ovoga Zakona usklađeno je sa stupanjem na snagu predloženog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji, prema čijim rješenjima savjetnici u pravosudnim tijelima imaju na raspolaganju samo pohađanje stručnog usavršavanja u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike kao način njezinog završetka.</p>
<p>11 Lidija Đogaš Batovanja PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 8. Slažem se sa prijedlogom kolegice Lovrić uz napomenu da bih u takvu formulaciju još dodala kako slijedi: U odnosu na kandidate iz stavka 1. ovoga članka koji su primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na ocjeni rada u svojstvu savjetnika, završnoj ocjeni koju su ostvarili u Državnoj školi ili na završnom ispitu te ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem, a u odnosu na kandidate koji u trenutku prijave nisu primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na broju bodova ostvarenim na završnom ispitu u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem."</p>	<p>Nije prihvaćen Predložena zakonska odredba ima buduće djelovanje, a vrijeme stupanja na snagu ovoga Zakona usklađeno je sa stupanjem na snagu predloženog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji, prema čijim rješenjima savjetnici u pravosudnim tijelima imaju na raspolaganju samo pohađanje stručnog usavršavanja u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike kao način njezinog završetka.</p>

12	<p>Marija Lovrić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 8.</p> <p>Imajući u vidu da je cilj navedene odredbe da kandidatima koji su u trenutku prijave savjetnici u pravosudnim tijelima mjerodavni kriteriji budu ocjena njihovog rada i ocjena dobivena na Završnom ispitu Državne škole za pravosudne dužnosnike (neovisno o tome jesu li pohađali školu ili pristupili Završnom ispitu u smislu čl. 28. Zakona o Pravosudnoj akademiji, "Narodne novine" 52/19.), dok bi za ostale kandidate (koji u trenutku prijave nisu savjetnici u pravosudnim tijelima) mjerodavni kriterij imenovanja bio ostvareni broj bodova na završnom ispitu u Državnoj školi predlažem promjenu izričaja u st. 2. da se otklone eventualna kasnije različita tumačenja na način da navedena odredba glasi: "U odnosu na kandidate iz stavka 1. ovoga članka koji su primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na ocjeni rada u svojstvu savjetnika, završnoj ocjeni koju su ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem, a u odnosu na kandidate koji u trenutku prijave nisu primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na broju bodova ostvarenim na završnom ispitu u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem."</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Predložena zakonska odredba ima buduće djelovanje, a vrijeme stupanja na snagu ovoga Zakona usklađeno je sa stupanjem na snagu predloženog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji, prema čijim rješenjima savjetnici u pravosudnim tijelima imaju na raspolaganju samo pohađanje stručnog usavršavanja u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike kao način njezinog završetka.</p>
----	---	--

13 **Udruga hrvatskih sudskih savjetnika i vježbenika
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU, Članak 9.**

U odnosu na stavak 2. navedene odredbe, UHSSV smatra da se broj bodova koji kandidati mogu ostvariti na razgovoru treba smanjiti, a ne povećati s dosadašnjih 15 na predloženih čak 20 bodova. Prije svega, bodovi se izražavaju u decimalama, pa je već takvim načinom bodovanja u praksi nerijetko vidljiva značajna razlika u konačnom broju bodova između pojedinih kandidata, a nejasno je kako je do tih preciznih bodova došlo s obzirom da je (još uvijek) nejasan i netransparentan način vrednovanja usmenih odgovora kandidata. Nadalje, smatramo da predviđeni cilj izmjene ove odredbe ne pridonosi objektivnosti i pravednosti izbora najboljeg kandidata jer se povećava mogućnost proizvoljnog vrednovanja pojedinog kandidata na razgovoru. Ako predloženi broj bodova (20) bude usvojen, UHSSV smatra da je u tom slučaju potrebno donijeti jasne kriterije bodovanja pitanja i odgovora. Prilikom izbora najboljeg kandidata, naglasak mora biti na rezultatima koje je isti postigao primjenom objektivnim i jasno propisanih kriterija tijekom pohađanja Škole, odnosno bodovi stečeni na usmenom razgovoru ne smiju i ne mogu biti odlučujući kriterij konačne evaluacije i izbora najboljeg kandidata. U odnosu na stavak 4., UHSSV predlaže da se ista izmjeni na način da glasi: "(1) Vijeće imenuje suce prema utvrđenom redoslijedu kandidata objavljenom na internetskim stranicama Vijeća na način da odabire kandidata s najvećim brojem bodova. (2) Ako se imenuje više kandidata, oni se imenuju po redoslijedu ostvarenih bodova. (3) Ako kandidati iz stavka 2. imaju isti broj bodova, za suca se imenuje onaj kandidat koji je ostvario veći broj bodova prema članku 56. stavaka 5. ovog Zakona." Predložena izmjena odredbe članka 56.a. st. 4. je izravno povezana s predloženim izmjenama u odnosu na stavak 2. iste odredbe, odnosno stav UHSSV je da se izbor najboljeg kandidata mora temeljiti prije svega na jasno propisanim i objektivnim kriterijima, dok bi razgovor pred Vijećem trebao imati ulogu potvrdnog karaktera već do tada pozitivno ocijenjenog kandidata koji je uspješno položio Završni ispit u Školi, ili je, ukoliko se usvoji Prijedlog izmjene Zakona o pravosuđnoj akademiji, godinu dana pohađao program Škole odnosno bio podvrgnut ocjenjivanju na temelju provjera znanja tijekom stručnog usavršavanja i konačno, ocijenjen na temelju ocjene mentora.

Nije prihvaćen

Broj bodova koji se može dodijeliti na razgovoru pred Vijećem povećava se kako bi se uvažila Ustavom Republike Hrvatske utvrđena uloga Vijeća kao samostalnog i neovisnog tijela koje osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj te u skladu s Ustavom i zakonom samostalno odlučuje o imenovanju, napredovanju, premještanju, razrješenju i stegovnoj odgovornosti sudaca i predsjednika sudova, nepristrano odlučujući na temelju kriterija propisanih zakonom. Propisivanje predloženih obveza Vijeća značilo bi ograničavanje i oduzimanje danih mu ustavnih ovlasti.

<p>14 Karlo Kožina PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 9. U odnosu na Članak 9., stavak 4. nacrtu prijedloga. Tekst odgovarajuće odredbe iz sada važećeg zakona glasi: "Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova." Dakle, nomotehnički gledano, važeća odredba i ona predložena, vrlo su slične. Međutim, značenje te odredbe nedavno je problematizirao Ustavni sud Republike Hrvatske u Odluci U-III-1467/2021 od 15. veljače 2022. i to u slučaju kada DSV istovremeno imenuje dva ili više suca/sutkinje. Tako je zauzet stav da se ta odredba treba tumačiti na sljedeći način: „U tom pogledu, DSV je u skladu s Ustavom utvrđenim ovlastima i zakonom propisanim kriterijima, nakon što je imenovao za suca kandidata koji je ostvario najviše bodova (i prvog na listi prvenstva), kod imenovanja za suca sljedećeg kandidata, ovlašten u pogledu kvalitete kao referentnu vrijednost uzeti broj ukupno ostvarenih bodova kandidata drugog po redu na listi prvenstva i usporediti ga sa sljedećim kandidatom ili kandidatima koji su u odnosu na kandidata drugog po redu na listi prvenstva ostvarili manji broj bodova, ali uz uvjet da ta razlika nije veća od deset bodova.“ Dakle, stav je Ustavnog suda da u slučaju istovremenog imenovanja više sudaca/sutkinja, referentna vrijednost nije uvijek broj bodova kandidata koji je ostvario najveći broj bodova, nego to nekada može biti i onog drugoplasiranog itd. Ovdje treba napomenuti da su ovoj Odluci priložena i dva izdvojena mišljenja, upravo u kontekstu tumačenja predmetne odredbe. Prema tome, da bi se ubuduće izbjegle slične nejasnoće (unatoč jasnoći zakonskoga teksta), bilo bi uputno dodatno precizirati predloženi (ali i postojeći) tekst. U tom smislu predlažem sljedeći tekst: „Vijeće imenuje suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ni u kom slučaju ne smije biti veća od 15 bodova.“ ili „Vijeće imenuje suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova, neovisno o broju sudaca koji se imenuje.“ Dodatno i podredno, predlažem da se u obrazloženju nacrtu prijedloga doda jedna pojašnjavajuća rečenica.</p>	<p>Nije prihvaćen Ne nalazi se potreba dodatnog preciziranja ove odredbe jer u dosadašnjoj praksi Vijeća nije bilo nedoumica u tumačenju, koje je priznao i Ustavni sud Republike Hrvatske u citiranoj odluci u predmetu U-III-1467/2021, odlučivši da je pravo Vijeća kao referentnu vrijednost uzeti broj ostvarenih bodova kandidata koji je nakon imenovanja kandidata s najvišim brojem bodova postao najviše rangiran kandidat u odnosu na druge kandidate.</p>
---	---

15	<p>Neva Lukin PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13. S obzirom na općepoznatu činjenicu da su suci na sudovima u Republici Hrvatskoj preopterećeni brojem spisa u radu, a vodeći računa da se životne okolnosti suca mogu promijeniti, predlaže se osim trajnog premještaja u slučaju popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta, Zakonom propisati mogućnost trajnog premještaja i na zahtjev suca, ukoliko za takav premještaj postoje opravdani razlozi na strani suca (obiteljski, zdravstveni, socijalni i sl.) te ukoliko predsjednik suda u kojem sudac obnaša dužnost potvrdi da u slučaju traženog premještaja neće doći do većih poteškoća u organizaciji rada.</p>	<p>Nije prihvaćen Institut premještaja koristi se prvenstveno s obzirom na potrebe samog sustava te individualne potrebe sudaca mogu biti uzete u obzir samo ako su podudarne s potrebama popunjenosti i osiguranja kontinuiteta rada sudova.</p>
16	<p>Jelena Čuveljak PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13. Čemu ovo ograničenje od 30%? Zašto se ograničava mobilnost sudaca.</p>	<p>Nije prihvaćen Ograničenje je nužno kako bi se osigurala zadovoljavajuća popunjenost i potrebe za osiguranjem kontinuiteta rada sudova jer bi neograničene mogućnosti premještaja stalno generirale nove potrebe za premještajima odnosno provedbom postupaka imenovanja.</p>
17	<p>Neva Lukin PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13. Kako iz predloženog sadržaja čl. 61.a st. 7. Zakona nije nedvojbeno jasno da li se svi prijavljeni kandidati zainteresirani za trajni premještaj stavljaju na jedinstvenu listu prvenstva, predlaže se izriekom odrediti da li se sastavlja jedinstvena lista. Također, predlaže se izriekom propisati da li je Vijeće pri donošenju odluke o trajnom premještaju vezano redosljedom kandidata na listi prvenstva i na koji način, kako bi bilo jasno da li Vijeće trajni premještaj može odobriti kandidatu koji je niže rangiran na listi prvenstva umjesto onom koji je više rangiran. Navedeno se predlaže kako bi se znalo da li je odluka o trajnom premještaju u cijelosti prepuštena željama Vijeća ili je ipak vezana uz uspješnost u obnašanju sudačke dužnosti.</p>	<p>Prihvaćen Primjedba se prihvaća. Postupak premještaja dodatno će se precizirati.</p>
18	<p>Neva Lukin PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13. Kako bi se otklonila opasnost tumačenja predloženog sadržaja čl. 61.a st. 1. Zakona na način da Vijeće slobodnom ocjenom bira koliki će postotak slobodnih sudačkih mjesta u rasponu od 0-30% popuniti premještajem, što potencijalno dovodi do odluke da se neće svih 30% mjesta popuniti premještajem iako postoji dovoljan interes za popunjavanje svih 30% mjesta trajnim premještajem i ispunjeni su propisani uvjeti za trajni premještaj, predlaže se jasnije odrediti obvezu Vijeća popuniti svih 30% Planom predviđenih mjesta trajnim premještajem, a manje od 30% samo ako nema dovoljno prijava za trajni premještaj.</p>	<p>Nije prihvaćen Predložena odredba ne sadrži obvezu, već mogućnost popunjavanja određenog broja slobodnih sudačkih mjesta premještajem.</p>
19	<p>UHS- Udruga hrvatskih sudaca PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 14.</p>	<p>Nije prihvaćen Sigurnosne provjere provode se prema Zakonu o sigurnosnim provjerama ("Narodne novine", br. 85/08 i 86/12) te njihova provedba pretpostavlja prethodnu</p>

1. U odnosu na članak 14. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću (dalje: Prijedlog) i uvođenju nove točke 9. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Udruga hrvatskih sudaca (UHS) se protivi uvođenju „nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“ kao novog stegovnog djela. Time se u biti prisiljava svakog suca da mora dati takvu suglasnost jer u suprotnome će biti izložen stegovnom postupku. Provođenje stegovnog postupka ima dalekosežne posljedice za karijeru suca. Ovo protivljenje je jer UHS smatra da je neprihvatljiva sigurnosna provjera u vremenskim razmacima za sve suce. Zbog takve izmjene Zakona o sudovima UHS je odlučio pokrenuti postupak ocjene ustavnosti odredbi tog zakona. UHS naglašava i da je najviši sud u Republici Hrvatskoj u povodu izmjena Zakona o sudovima i uvođenju sigurnosnih provjera u vremenskim razmacima za sve suce na Općoj sjednici 25. studenog 2021. izrazio jednoglasno neslaganje s takvom izmjenom Zakona o sudovima i odlučio pokrenuti postupak za ocjenu ustavnosti članka 86.a Zakona o sudovima. Takvom sigurnosnom provjerom svih sudaca te predloženim novim stegovnim djelom „prisiljava“ se suce, odnosno «kažnjava» one suce koji ne daju suglasnost za provođenje sigurnosnu provjeru. Time će suci u Republici Hrvatskoj biti jedini u nekoj zemlji članici EU-a koji će biti podvrgnuti takvim provjerama. Savjetodavno vijeće europskih sudaca, tijelo Vijeća Europe, mišljenja je da je utjecaj sigurnosnih službi (a one će provoditi sigurnosnu provjeru svih sudaca), koje su dio izvršne vlasti, na ocjenu obnašanja sudačke dužnosti i njihovu karijeru, u suprotnosti s načelom podjele vlasti i neovisnosti sudbene vlasti. Na traženja UHS-a, Europska udruga sudaca (EAJ) izradila je također svoje mišljenje. EAJ smatra da sigurnosna provjera svih sudaca u vremenskim razmacima u Republici Hrvatskoj nije u skladu s međunarodnim, a niti s europskim standardima. Takva mjera nije nužna za državnu sigurnost. Štoviše, EAJ ocjenjuje da su takve mjere u potpunoj suprotnosti s načelom zajamčene stalnosti sudačke dužnosti, a to je ključni element neovisnosti sudbene vlasti (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1727>) Venecijanska komisija je 21. ožujka 2022. objavila svoje mišljenje u vezi uvođenja takvih sigurnosnih provjera za sve suce. To je mišljenje izraženo na traženje ministra pravosuđa i uprave Ivana Malenice, ali ministarstvo nije pričekalo čuti mišljenje Venecijanske komisije nego je uputilo prijedlog izmjena Zakona o sudovima u saborsku proceduru. Zakon je izglasan i time je u Republiku Hrvatsku uvedena sigurnosna provjera svih sudaca u određenim vremenskim razmacima. U svom mišljenju Komisija je istaknula da u Republici Hrvatskoj postojeće zakonodavstvo već predviđa široku lepezu mehanizama za osiguranje integriteta sudaca (imovinske kartice, ocjene predsjednika sudova, stegovni i kazneni postupak). Komisija nije uvjerenja u nužnost uvođenja dodatnog novog mehanizma kao što je sigurnosna provjera za sve suce svakih pet godina. Smatra upitnim navedene razloge reforme (prema Ministarstvu pravosuđa i uprave visoka razina percepcije korupcije u

suglasnost osobe u odnosu na koju se provjera provodi. Obvezno periodično provođenje temeljnih sigurnosnih provjera za suce uvedeno je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima ("Narodne novine", br. 21/22), a ovim se Prijedlogom zakona propisuje isključivo sankcija za nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere. Iznasena argumentacija odnosi se na uvođenje ove obveze, a ne na propisanu sankciju u obliku posebnog stegovnog djela. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 3. Zakona, ističe se da je postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 5. Zakona, ističe se da su sve odredbe ovoga stavka razrada stegovnog djela iz članka 62. stavka 2. točke 1. Zakona i da su navedene isključivo kao primjeri najtežih povreda u urednom obnašanju sudačke dužnosti. Navedene odredbe po svojoj naravi nisu ni isključujuće niti ograničavajuće pa stoga niti predložena odredba po svom sadržaju i značenju ne odstupa od ostalih odredbi ovoga stavka.

pravosuđu i neki pojedinačni slučajevi nedoličnog ponašanja sudaca – protiv kojih su disciplinski i kazneni postupci u tijeku) i mogu li ti razlozi opravdati tako dalekosežnu mjeru kao što je periodična sigurnosna provjera svih sudaca od strane sigurnosnih službi (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1768>). UHS ističe da je uvedena sigurnosna provjera svih sudaca suprotna člancima 115. i 118. Ustava Republike Hrvatske koji sudbenu vlast definiraju kao samostalnu i neovisnu. Sigurnosna provjera svih sudaca je diskriminatorna u odnosu na suce kao dužnosnike sudbene vlasti jer u sklopu ravnopravnosti tri državne vlasti, takve provjere se ne predviđaju niti se propisuju za nositelje izvršne i zakonodavne vlasti. Stoga, UHS predlaže da se briše predložena točka 9. i odustane od uvođenje novog stegovnog djela „nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“. 2. U odnosu na članak 14. Prijedloga i izmjene postojećeg stavka 3. točke 3. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Zakonom o sudovima koji je na snazi taj stavak glasi da će se pokrenuti stegovni postupak protiv suca: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca, Prijedlogom taj stavak bi glasio: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od broja utvrđenog Okvirnim mjerilima za rad sudaca U biti ova predložena izmjena znači da ako sudac bez opravdanog razloga ne donese 100 % odluka predviđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca (dalje: Okvirna mjerila) protiv tog suca će se pokrenuti stegovni postupak. Time je stegovno djelo iznimno ovisno o sadržaju Okvirnih mjerila. UHS smatra da u pravilnom i zakonitom postupku donošenja Okvirnih mjerila u kojoj bi se poštivala samostalnost i neovisnost sudbene vlasti, zakonska pravila, mišljenje sudaca i objektivne okolnosti, ne bi bilo razloga da se UHS protivi ovakvom prijedlogu izmjena zakona. No, Okvirna mjerila koje je Ministar pravosuđa i uprave donio u prosincu 2021. to nisu, a stupila su na snagu i primjenjuju se na sve suce od 1. siječnja 2022. UHS podsjeća da je Proširena Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u postupku izrade „novih“ Okvirnim mjerila 6. prosinca 2021. jednoglasno zaključila da Prijedlog novih Okvirnih mjerila (koji je dostavilo Ministarstvo pravosuđa i uprave) nije podoban za raspravljanje. Naime, taj prijedlog nije sadržavao bilo kakvo obrazloženje, kao niti razloge zbog kojih je predložen. Suci smatraju da svaka predložena izmjena u Okvirnim mjerilima treba biti detaljno obrazložena kako bi se vidjelo zbog čega je predložena i kako bi se utvrdilo što se želi postići pojedinim mjerilom. Prijašnja Okvirna mjerila su bila donesena krajem 2019. te je kod Ministarstva pravosuđa i uprave izostala bilo kakva analiza njihovog kvantitativnog i kvalitativnog utjecaja na rad sudaca, a potom su donijeli u prosincu 2021. nova Okvirna mjerila na opisani neobrazloženi način i bez sudjelovanje i suglasnosti Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Dvije godine realne primjene prijašnjih Okvirnih mjerila je vrlo kratko razdoblje za objektivnu

i cjelovitu analizu učinka na veliki sustav kao što je pravosuđe. Osim toga, riječ je o dvije godine specifičnog razdoblja (2020. i 2021.) u kojem se rad sudbene vlasti odvijao u posebnim uvjetima uzrokovanim pandemijom te potresom u Zagrebu i na području Banovine. UHS naglašava da Okvirna mjerila imaju veliku važnost i presudan utjecaj na ocjenjivanje sudaca. O tome ovisi profesionalni napredak, ali i stegovna odgovornost svakog suca. Zato su Okvirna mjerila od velike važnosti za stabilnost i djelotvornost sudbene vlasti u cjelini. Zbog načina kako su donesena Okvirna mjerila u prosincu 2021., zbog nepoštivanja zakonske procedure da svaka „nova“ Okvirna mjerila se donose uz sudjelovanje Opće proširene sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske, UHS smatra da je neprihvatljivo da takva Okvirna mjerila budu podloga za stegovnu odgovornost sudaca, k tome još u 100 % učinku. Stoga, UHS predlaže da se zadrži postojeće rješenje iz Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi ovog stegovnog djela i uvjeta za njegovo pokretanja. 3. U odnosu na članak 14. Prijedloga i uvođenju nove točke 5. u članak 62. stavak 3. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Trenutno važećim Zakonom o državnom sudbenom vijeću je kao stegovno djelo u članku 62. stavku 2. točka 1. previđeno „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Neopravdano nepoduzimanje postupovnih radnji u sudskom predmetu uslijed čega nastupi zastara kaznenog progona svakako spada u doseg neurednog obnašanja sudačke dužnosti, a time i razloga za pokretanje stegovnog postupka protiv suca. Stoga je taj vid neurednog obnašanja sudačke dužnosti suvišno posebno isticati izdvojenom odredbom. Ako se odabere takav pristup onda to za sobom povlači i obvezu navođenja i ostalih osobitih razloga koji spadaju pod pojam i doseg „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Zato UHS smatra da je ova odredba nepotrebna. Ovakva predložena odredba ujedno stavlja u neravnopravan položaj suce koji rade na kaznenim predmetima u odnosu na sve ostale suce koji rade na drugim vrstama predmeta jer gotovo uvijek samo u kaznenim predmetima može doći do nastupa zastare. Naime, predložena odredba ističe osobiti razlog za stegovni postupak za stegovno djelo „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“ pa je primjenjiva samo za suce koji rade na kaznenim predmetima, a neprimjenjiva za sve ostale suce koji nemaju doticaja sa kaznenim predmetima. Stoga, UHS predlaže da se da se briše predložena točka 5. i zadrži postojeće rješenje iz važećeg Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi stegovnog djela „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“.

20 **Ante Drezga**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU, Članak 14.

Spornim smatramo predloženu promjenu u opisu stegovnog djela neurednog obnašanja dužnosti zbog neispunjenja propisane norme kojom se predlaže odrediti da je stegovno djelo svaki učinak manji od propisanih 100% prema Okvirnim mjerilima za rad sudaca, umjesto prethodno propisanog učinka od

Nije prihvaćen

Postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca nije predmet ovoga Zakona, a ostvarenje obnašanja sudačke dužnosti uvijek je bilo kriterij za ovo stegovno djelo. Postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen je Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže

80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca. Predloženom promjenom Okvirna mjerila za rad sudaca prestaju biti „okvirna“ u prenesenom značenju te riječi u izrazu „okvirna mjerila za rad sudaca“, dakle „približna“ te postaju „stroga“, „striktna“, „egzaktna“, „precizna“, „rigorozna“ ili jednom riječju postaju samo Mjerila za rad sudaca. Puno važnije pitanje od jezičnog pitanja je pitanje postoje li pretpostavke za takvu promjenu. Stvarno i pravno stanje je sljedeće: - Okvirna mjerila za rad sudaca propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa. - Prije propisivanja Okvirnih mjerila za rad sudaca o prijedlogu Okvirnih mjerila ministar je dužan tražiti mišljenje Opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske. - Ako Opća sjednica Vrhovnog suda ne dostavi mišljenje ministar će donijeti Okvirna mjerila bez tog mišljenja. - Prijedlog Okvirnih mjerila koji je sad na snazi i koji je dostavljen Vrhovnom sudu nije sadržavao bilo kakvo obrazloženje, kao niti razloge zbog kojih je predložen. - Proširena sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 6. prosinca 2021. jednoglasno je odbacila prijedlog Ministarstva pravosuđa i uprave za donošenje novih Okvirnih mjerila za rad sudaca - Ministar pravosuđa i uprave donio je 27. prosinca 2021. Okvirna mjerila za rad sudaca koja se primjenjuju od 1. siječnja 2022. - U postupku donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca ne provodi se javno savjetovanje putem portala e-Savjetovanje. - Okvirna mjerila za rad sudaca nisu drugi propis čiju je ustavnost i zakonitost Ustavni sud ovlašten ocjenjivati (odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-II-1112/2022 od 29. ožujka 2022.). - Okvirna mjerila su važan izvor prava pri ocjenjivanju sudaca, njihovom napredovanju i odlučivanju o stegovnoj odgovornosti sudaca. Dakle, stvarno i pravno stanje je da nadležni ministar može propisati Okvirna mjerila bez obrazloženja, bez mišljenja Opće sjednice Vrhovnog suda i bez provedenog bilo kakvog javnog savjetovanja. Tako donesena Okvirna mjerila nisu podložna nadzoru Ustavnog suda, ali zato imaju presudan utjecaj na ocjenjivanje sudaca, o njima ovisi profesionalni napredak ali i stegovna odgovornost svakog suca. Možemo li govoriti o vladavini prava i samostalnoj neovisnoj sudbenoj vlasti u uvjetima gdje suci ispunjavaju radnu normu koju im je izvršna vlast propisala na takav način, bez obrazloženja, bez mogućnosti stvarnog utjecaja sudbene vlasti prije njihovog određivanja i bez mogućnosti naknadnog ustavnosudskog nadzora? Samo površan pregled sadržaja važećih Okvirnih mjerila za rad sudaca i njihova stavljanja u kontekst vremena koji sudac može utrošiti na rješavanje jednog predmeta ukazuje na njihovu duboku problematičnost. Primjerice, da bi sudac upravnog suda ispunio Okvirna mjerila mora godišnje donijeti 250 presuda u 220 radnih dana, dakle više od jedne presude u jednom radnom danu. S obzirom da donošenju presude prethodi niz radnji suda (ispitivanje urednosti tužbe, ocjenjivanje nadležnosti, ocjenjivanje pretpostavki za vođenje upravnog spora, dostavljanje tužbe na odgovor, dostavljanje podnesaka stranaka, odlučivanje o prijedlogu za odgodni učinak i za određivanje privremene mjere, rasprava, izvođenje dokaza, objava presude, pisanje obrazloženja presude i dr.),

razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama.

proizlazi da sve te radnji ili dio radnji sudac može utrošiti u prosjeku sedam radnih sati (220 radnih dana x 8 sati/radni dan = 1760 radnih sati; 1760 radnih sati/250 predmeta = 7,04 radnih sati po predmetu). Iz iskustva možemo reći da se za kvalitetno rješavanje jednog „običnog“ predmeta, osim onih najjednostavnijih, ne može potrošiti samo sedam radnih sati. Zbog toga je nužno prije donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca provesti objektivno mjerenje vremena koje se utroši za svaku radnju potrebnu za rješavanje pojedine vrste predmeta. Smatramo da od te promjene treba odustati dok se ne izmjeni članak 79. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18. i 21/22.) i dok se ne donesenu nova Mjerila za rad sudaca u skladu s tim izmjenama zakona. Predlaže se sljedeća izmjena Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18. i 21/22.) na način da se u članku 79. stavak 3. mijenja i glasi: „Prijedlog iz stavka 2. ovog članka sadrži obrazloženje sa ocjenom stanja i razlozima donošenja novih Okvirnih mjerila za rad sudaca, odnosno njihovih izmjena ili dopuna. Ocjena stanja uključuje i rezultate mjerenja vremena koje se utroši za svaku radnju potrebnu za rješavanje pojedine vrste predmeta.“ Ante Drezga

21 **SILVIJA SAJFERT**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU, Članak 14.

Apsolutno podržavam komentar kolegice Jelene Čuveljak. Naglašavam da su predviđene izmjene u smislu prijedloga da se stegovni postupci protiv sudaca mogu pokrenuti ako ispune manje od 100% Okvirnih mjerila na godinu, da se kao zasebno stegovno djelo uvodi neopravdano nastupanje zastare i da se kao stegovno djelo uvodi uskraćivanje davanja suglasnosti na sigurnosnu provjeru koja se periodično treba provoditi prema najnovijim izmjenama Zakona o sudovima (vezano za sigurnosnu provjeru pokrenut je postupak ocjene ustavnosti tih izmjena, a Venecijanska komisija dala je negativno mišljenje na taj dio izmjena Zakona o sudovima, unatoč kojem je predlagatelj zakona svejedno ostao kod tih izmjena koje su u konačnici izglasane u Sabor) još jedan u nizu udara izvršne vlasti na sudbenu vlast, kao najslabiju kariku u strukturi državne vlasti preko čijih se leđa žele pokupiti politički bodovi. Neopravdan je i neosnovan toliki pritisak na sudbenu vlast od nedavnog povećanja okvirnih mjerila pa sada eto do proširenja kruga djela za pokretanje stegovnih postupaka, podizanja praga pokretanje stegovnog postupka zbog neispunjenja okvirnih mjerila. Pravosuđe će postati učinkovito u onom trenutku kada zakoni budu učinkoviti, kada se ne dopusti da baš svaka sporna situacija mora završiti na sudu, kada sama država prestane proizvoditi sudske spise jer sama država kao poslodavac ne ispunjava svoje zakonske obveze (mislim pri tome na proizvodnju radnih sporova zbog nepoštivanja kolektivnih ugovora) a u svakom slučaju kada se omogući nesmetana tehnička podrška. Naime teško da sudac može biti skoncentriran na rad na spisima kada u isto vrijeme nema printer u

Nije prihvaćen

Sigurnosne provjere provode se prema Zakonu o sigurnosnim provjerama ("Narodne novine", br. 85/08 i 86/12) te njihova provedba pretpostavlja prethodnu suglasnost osobe u odnosu na koju se provjera provodi. Obvezno periodično provođenje temeljnih sigurnosnih provjera za suce uvedeno je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima ("Narodne novine", br. 21/22), a ovim se Prijedlogom zakona propisuje isključivo sankcija za nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere. Postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen je Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama. Postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca nije predmet ovoga Zakona, a ostvarenje obnašanja sudačke dužnosti uvijek je bilo kriterij za ovo stegovno djelo.

sudnici, pa kada nema tonera za taj printer, pa kada nema papira za printer, pa kada nema drugih tehničkih pomagala, a da ne pričam kada ne može dobiti na zamjenu daktilografa kojih je općenito manjak, a razumijem da se ljudi pod takvim pritiskom u pravosuđu i za mizerne plaće i ne žele javiti na natječaje, nekada se na sudu gdje ja radim na natječaj za jednog izvršitelja na radnom mjestu daktilograf javljalo i po 80 kandidata, a sada jedva 10 od čega u startu budu odbačene prijave za njih 5 i eto spala knjiga na pet slova, i od njih 5 na razgovor ne dođe nitko, natječaj biva poništen i prošla baka s kolačima. Ako se rad sudaca sveo na broj predmeta koji se riješe, pa da se radi po šabloni s ciljem bitno je riješiti što više predmeta neovisno o kvaliteti odluka, usklađivanju sa sudskom praksom ESLJP, onda taj posao mogu raditi i roboti ne trebaju pravosuđu živi ljudi. Pitam predlagatelja, a što je sa onim sucima koji rade na sudovima koji nemaju dovoljan broj predmeta da bi mogli ispuniti okvirna mjerila pa se eto smatra da ih oni tada ispunjavaju, u odnosu na suce koji rade na sudovima na kojima predmeta ima dovoljno ali se dogodi da sudac ne dostigne 100% i nema veze što je godinu prije imao 115%, ili godinu prije nje 130%, sad mu se dogodi da ima 95% i mora na stegovni. Nije li to diskriminacija? Neka se predlagatelj ne začudi kada u budućnosti bude imao povećan broj izostanaka sudaca zbog bolovanja jer kada zatreba malo postotaka u statistici ode sudac na bolovanje, a kada se vrati za nekoliko dana izostanka skoči na godišnjoj razini statistika za potrebnih nekoliko postotaka.

22 **Jelena Čuveljak**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM
SUDBENOM VIJEĆU, Članak 14.

Da li ovo pravilo o disciplinskoj odgovornosti sudaca zbog neispunjavanja Okvirnih mjerila za rad sudaca ima ikakve veze sa radom sudaca? Odgovor je NE, jer predmetna Okvirna mjerila nisu objektivni prikaz stvarnog rada već jedan oblik pritiska na suce za koji će (nadam se) ipak zadnju riječ imati Europski sud. Da pojasnim samo neke elemente zbog kojih predmetno ističem: 1. Okvirna mjerila su donesena bez ikakve stručne analize koliko se stvarno predmeta može riješiti već su samo stavljene brojke sukladno željama/zaključcima ministarstva i osoba koje nikada nisu radile predmete. - Možda je najbolji pokazatelj takvih pritisaka pravilo da sudac trgovačkog suda mora napraviti 25 predmeta u kojem je usvojen predstečajni sporazum ali ako vjerovnici nisu prihvatili plan restrukturiranja onda takvih predmeta mora napraviti 800. Nikada nikome nije odgovoreno zašto se radi tolika razlika za rad sudaca ovisno o tome kako su glasovali vjerovnici. - Daljnje nelogičnosti se odnose na stvarni broj odluka koje sudac donese. Iako Okvirna mjerila spominju „broj odluka“ Sudski poslovnik nalaže da se u jednom predmetu mora donijeti različiti broj odluka sa pravom na žalbu, stoga sudac u biti donese i 10 odluka ali samo se jedna od njih broji u okviru Okvirnih mjerila. Isto je naročito vidljivo na prvom i drugom stupnju. Osobno sam imala predmete u kojima su i 4 različite odluke u jednom predmetu.

Nije prihvaćen

Postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen je Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama. Postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca nije predmet ovoga Zakona, a ostvarenje obnašanja sudačke dužnosti uvijek je bilo kriterij za ovo stegovno djelo.

Sukladno čl. 1. Okvirnih mjerila to bi bilo 4 odluke, ali u konačnici se isto u „rezultatima rada“ broji kao 1 odluka. - Razna oslobođenja koja dodjeljuje predsjednik suda značajno utječu na ukupne rezultate rada jer neki suci i po 10 godina nisu riješili niti jedan predmet i ovo ih se i nadalje ne tiče - Svaki sud i svaki predsjednik suda ima svoje tumačenje što se smatra „opravdanim izostankom“ zbog kojeg sudac ne mora riješiti predmete da bi imao ispunjena mjerila. Stoga ako ste dobri sa predsjednikom suda on lako može kroz ovu funkciju opravdati neizvršavanje Okvirnih mjerila. - Zašto se dani kada eSpis ne rad ne smatraju dani kada sudac opravdano nije mogao raditi. Ove godine je isti nedostupan barem jedan dan u tjednu a opremu bi trebalo održavati ministarstvo, no očigledno to nije prioritet jer bi onda sustav radio stalno a ne svaki dan neki problem. Pitamo se kako će biti kada se implementira i tonsko snimanje. - Ali osnovno je pitanje da li je ovakav način donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca sukladan europskom pojmu neovisnog pravosuđa, jer iste je donio Ministar pravosuđa i nisu odraz nikakve stručne analize. U biti niti jedna razvijena država nema ovakva mjerila, već se gleda rad jednog suca u odnosu na prosijeku riješenih predmeta iste vrste na sudu ili u državi. Nadam se da će uskoro u pogledu navedenog (da li su ovakva Okvirna mjerila za rad suda sukladna pojmu neovisnog pravosuđa sukladno europskim propisima) biti u okviru nekog postupka proslavljeno prethodno pitanje Europskom sudu . 2. Vezano uz sigurnosne provjere, postavlja se pitanje što se može postići, jer bi možda jedino efikasno bilo: da li imovina odgovara prihodima a ne neke apstraktne provjere. Ovakve provjere se provode u razvijenim zemljama na svim osobama (npr. u Njemačkoj) ali tako nešto sistemski se ne usudi nitko uvesti u Hrvatskoj. Osobno bi bila jako ponosna da mogu reći kako nam se pravosuđe približava najvišim standardima Europske Unije, ali u biti sa svim mjerama i pritiscima politike samo slični sa bivšim komunističkim državama koje su često daleko od vrata Europske Unije. Osobno sam se potrudila ići na različite edukacije vezane uz EU pravo te mogu reći da su naše mjere slične Poljskoj i Rumunjskoj ali i Gruziji, Makedoniji, Moldaviji i sl. a ne Njemačkoj, Italiji, Francuskoj, Belgiji i dr. na koje se voli pozivati u medijima. Voljela bi se osobno uspoređivati sa razvijenim državama, ali pristup i mjere koje se provode više upućuju na države sa kojima se u Hrvatskoj nitko ne želi uspoređivati. Nadam se da će Ustavni sud ipak uvidjeti koliko je ovo pritisak na pravosuđe kao teoretski neovisnu gradu vlasti, ali kako netko može biti neovisan kada izvršna i zakonodavna vlast nameću brojne obveze koje ne postoje za druge dvije grane vlasti. - kao jedan od relativno benignih primjera se može iznijeti podatak koji je plasiran u medijima o 41% sudaca koji ne rade po predmetima. ALL nitko nije naveo zašto je to tako. Naime, svi tzv. švicarci koji čekaju odluku Europskog suda se i dalje vode kao „živi“ predmeti jer je ministarstvo izmijenilo poslovnik na način da se takvi predmeti ne iskazuju kao riješeni. Nadalje gotovo svi suci drugog stupnja imaju toliko puno predmeta u radu da svi predmeti čekaju i više od 6 mjeseci prije

	<p>nego što ih se uzme u rad, a kada dođu na red onda ih se u kratkom roku i napravi. Ovi problemi nisu pojašnjeni nego je samo iznijet jedan podatak bez ikakvih poveznica. - na žalost pravosuđe je najslabija grana vlasti i osobno već duže vremena mislim da se baš ne žele riješiti problemi jer je najlakše ako postoji „dežurni krivac“ – sudovi imaju stranke sa suprotstavljenim interesima pa je uvijek netko nezadovoljan, a imamo zanimljivu situaciju. Jedino mjesto u državi gdje građani mogu ostvariti pravo su sudovi, ali radi se na tome da sudovi naprosto prestanu biti takva mjesta.</p>
<p>23 Neva Lukin PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 23. Izbor sudačke dužnosti i time pristanak na obvezu podnošenja izvješća o vlastitoj imovini, je osobni izbor osobe imenovane na sudačku dužnost. Međutim, toj se osobi ne može nametnuti obveza podnošenja izvješća o imovini bračnog druga, izvanbračnog druga, životnog partnera odnosno neformalnog životnog partnera, jer isto predstavlja kršenje prava na privatnost te druge osobe. Javna dostupnost podataka o nečijoj imovini može imati dalekosežne posljedice na prava i obveze te svakodnevnog život osobe čiji su podaci o imovini javno dostupni pa nije jasno kako je moguće suci nametnuti obvezu podnošenja izvješća o imovini druge osobe ukoliko ta druga osoba za podnošenje takvog izvješća nije dala izričitu suglasnost.</p>	<p>Nije prihvaćen Opseg izvješća o imovini sudaca nije predmet predloženih izmjena. Određivanje šireg kruga osoba nužno je kako bi se kroz ova izvješća osigurala provedba sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti.</p>
<p>24 UHS- Udruga hrvatskih sudaca O B R A Z L O Ž E N J E, Uz članak 14. 1. U odnosu na članak 14. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću (dalje: Prijedlog) i uvođenju nove točke 9. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Udruga hrvatskih sudaca (UHS) se protivi uvođenju „nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“ kao novog stegovnog djela. Time se u biti prisiljava svakog suca da mora dati takvu suglasnost jer u suprotnome će biti izložen stegovnom postupku. Provođenje stegovnog postupka ima dalekosežne posljedice za karijeru suca. Ovo protivljenje je jer UHS smatra da je neprihvatljiva sigurnosna provjera u vremenskim razmacima za sve suce. Zbog takve izmjene Zakona o sudovima UHS je odlučio pokrenuti postupak ocjene ustavnosti odredbi tog zakona. UHS naglašava i da je najviši sud u Republici Hrvatskoj u povodu izmjena Zakona o sudovima i uvođenju sigurnosnih provjera u vremenskim razmacima za sve suce na Općoj sjednici 25. studenog 2021. izrazio jednoglasno neslaganje s takvom izmjenom Zakona o sudovima i odlučio pokrenuti postupak za ocjenu ustavnosti članka 86.a Zakona o sudovima. Takvom sigurnosnom provjerom svih sudaca te predloženim novim stegovnim djelom „prisiljava“ se suce, odnosno «kažnjava» one suce koji ne daju suglasnost za provođenje sigurnosnu provjeru. Time će suci u Republici Hrvatskoj biti jedini u nekoj zemlji članici EU-a koji će biti podvrgnuti takvim provjerama. Savjetodavno vijeće europskih sudaca, tijelo Vijeća Europe, mišljenja je da je utjecaj</p>	<p>Nije prihvaćen Sigurnosne provjere provode se prema Zakonu o sigurnosnim provjerama ("Narodne novine", br. 85/08 i 86/12) te njihova provedba pretpostavlja prethodnu suglasnost osobe u odnosu na koju se provjera provodi. Obvezno periodično provođenje temeljnih sigurnosnih provjera za suce uvedeno je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima ("Narodne novine", br. 21/22), a ovim se Prijedlogom zakona propisuje isključivo sankcija za nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere. Iznosena argumentacija odnosi se na uvođenje ove obveze, a ne na propisanu sankciju u obliku posebnog stegovnog djela. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 3. Zakona, ističe se da je postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca utvrđen Zakonom o sudovima ("Narodne novine", br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 21/22). Važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat su detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere. U postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, a većina je bila suglasna s predloženim izmjenama. U odnosu na primjedbu koja se odnosi na članak 14. Prijedloga zakona te izmjenu članka 62. stavka 3. točke 5. Zakona, ističe se da su sve odredbe</p>

sigurnosnih službi (a one će provoditi sigurnosnu provjeru svih sudaca), koje su dio izvršne vlasti, na ocjenu obnašanja sudačke dužnosti i njihovu karijeru, u suprotnosti s načelom podjele vlasti i neovisnosti sudbene vlasti. Na traženja UHS-a, Europska udruga sudaca (EAJ) izradila je također svoje mišljenje. EAJ smatra da sigurnosna provjera svih sudaca u vremenskim razmacima u Republici Hrvatskoj nije u skladu s međunarodnim, a niti s europskim standardima. Takva mjera nije nužna za državnu sigurnost. Štoviše, EAJ ocjenjuje da su takve mjere u potpunoj suprotnosti s načelom zajamčene stalnosti sudačke dužnosti, a to je ključni element neovisnosti sudbene vlasti (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1727>) Venecijanska komisija je 21. ožujka 2022. objavila svoje mišljenje u vezi uvođenja takvih sigurnosnih provjera za sve suce. To je mišljenje izrađeno na traženje ministra pravosuđa i uprave Ivana Malenice, ali ministarstvo nije pričekalo čuti mišljenje Venecijanske komisije nego je uputilo prijedlog izmjena Zakona o sudovima u saborsku proceduru. Zakon je izglasan i time je u Republiku Hrvatsku uvedena sigurnosna provjera svih sudaca u određenim vremenskim razmacima. U svom mišljenju Komisija je istaknula da u Republici Hrvatskoj postojeće zakonodavstvo već predviđa široku lepezu mehanizama za osiguranje integriteta sudaca (imovinske kartice, ocjene predsjednika sudova, stegovni i kazneni postupak). Komisija nije uvjerena u nužnost uvođenja dodatnog novog mehanizma kao što je sigurnosna provjera za sve suce svakih pet godina. Smatra upitnim navedene razloge reforme (prema Ministarstvu pravosuđa i uprave visoka razina percepcije korupcije u pravosuđu i neki pojedinačni slučajevi nedoličnog ponašanja sudaca – protiv kojih su disciplinski i kazneni postupci u tijeku) i mogu li ti razlozi opravdati tako dalekosežnu mjeru kao što je periodična sigurnosna provjera svih sudaca od strane sigurnosnih službi (detaljnije: <http://uhs.hr/archives/1768>). UHS ističe da je uvedena sigurnosna provjera svih sudaca suprotna člancima 115. i 118. Ustava Republike Hrvatske koji sudbenu vlast definiraju kao samostalnu i neovisnu. Sigurnosna provjera svih sudaca je diskriminatorna u odnosu na suce kao dužnosnike sudbene vlasti jer u sklopu ravnopravnosti tri državne vlasti, takve provjere se ne predviđaju niti se propisuju za nositelje izvršne i zakonodavne vlasti. Stoga, UHS predlaže da se briše predložena točka 9. i odustane od uvođenja novog stegovnog djela „nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere“. 2. U odnosu na članak 14. Prijedloga i izmjene postojećeg stavka 3. točke 3. u članak 62. stavak 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Zakonom o sudovima koji je na snazi taj stavak glasi da će se pokrenuti stegovni postupak protiv suca: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca, Prijedlogom taj stavak bi glasio: - ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od broja utvrđenog Okvirnim mjerilima za rad sudaca U biti ova predložena izmjena znači da ako sudac bez

ovoga stavka razrada stegovnog djela iz članka 62. stavka 2. točke 1. Zakona i da su navedene isključivo kao primjeri najtežih povreda u urednom obnašanju sudačke dužnosti. Navedene odredbe po svojoj naravi nisu ni isključujuće niti ograničavajuće pa stoga niti predložena odredba po svom sadržaju i značenju ne odstupa od ostalih odredbi ovoga stavka.

opravdanog razloga ne donese 100 % odluka predviđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca (dalje: Okvirna mjerila) protiv tog suca će se pokrenuti stegovni postupak. Time je stegovno djelo iznimno ovisno o sadržaju Okvirnih mjerila. UHS smatra da u pravilnom i zakonitom postupku donošenja Okvirnih mjerila u kojoj bi se poštivala samostalnost i neovisnost sudbene vlasti, zakonska pravila, mišljenje sudaca i objektivne okolnosti, ne bi bilo razloga da se UHS protivi ovakvom prijedlogu izmjena zakona. No, Okvirna mjerila koje je Ministar pravosuđa i uprave donio u prosincu 2021. to nisu, a stupila su na snagu i primjenjuju se na sve suce od 1. siječnja 2022. UHS podsjeća da je Proširena Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u postupku izrade „novih“ Okvirnim mjerila 6. prosinca 2021. jednoglasno zaključila da Prijedlog novih Okvirnih mjerila (koji je dostavilo Ministarstvo pravosuđa i uprave) nije podoban za raspravljanje. Naime, taj prijedlog nije sadržavao bilo kakvo obrazloženje, kao niti razloge zbog kojih je predložen. Suci smatraju da svaka predložena izmjena u Okvirnim mjerilima treba biti detaljno obrazložena kako bi se vidjelo zbog čega je predložena i kako bi se utvrdilo što se želi postići pojedinim mjerilom. Prijašnja Okvirna mjerila su bila donesena krajem 2019. te je kod Ministarstva pravosuđa i uprave izostala bilo kakva analiza njihovog kvantitativnog i kvalitativnog utjecaja na rad sudaca, a potom su donijeli u prosincu 2021. nova Okvirna mjerila na opisani neobrazloženi način i bez sudjelovanje i suglasnosti Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Dvije godine realne primjene prijašnjih Okvirnih mjerila je vrlo kratko razdoblje za objektivnu i cjelovitu analizu učinka na veliki sustav kao što je pravosuđe. Osim toga, riječ je o dvije godine specifičnog razdoblja (2020. i 2021.) u kojem se rad sudbene vlasti odvijao u posebnim uvjetima uzrokovanim pandemijom te potresom u Zagrebu i na području Banovine. UHS naglašava da Okvirna mjerila imaju veliku važnost i presudan utjecaj na ocjenjivanje sudaca. O tome ovisi profesionalni napredak, ali i stegovna odgovornost svakog suca. Zato su Okvirna mjerila od velike važnosti za stabilnost i djelotvornost sudbene vlasti u cjelini. Zbog načina kako su donesena Okvirna mjerila u prosincu 2021., zbog nepoštivanja zakonske procedure da svaka „nova“ Okvirna mjerila se donose uz sudjelovanje Opće proširene sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske, UHS smatra da je neprihvatljivo da takva Okvirna mjerila budu podloga za stegovnu odgovornost sudaca, k tome još u 100 % učinku. Stoga, UHS predlaže da se zadrži postojeće rješenje iz Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi ovog stegovnog djela i uvjeta za njegovo pokretanja. 3. U odnosu na članak 14. Prijedloga i uvođenju nove točke 5. u članak 62. stavak 3. Zakona o državnom sudbenom vijeću: Trenutno važećim Zakonom o državnom sudbenom vijeću je kao stegovno djelo u članku 62. stavku 2. točka 1. predviđeno „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Neopravdano nepoduzimanje postupovnih radnji u sudskom predmetu uslijed čega nastupi zastara kaznenog progona svakako spada u doseg neurednog obnašanja sudačke dužnosti, a time i

razloga za pokretanje stegovnog postupka protiv suca. Stoga je taj vid neurednog obnašanja sudačke dužnosti suviše posebno isticati izdvojenom odredbom. Ako se odabere takav pristup onda to za sobom povlači i obvezu navođenja i ostalih osobitih razloga koji spadaju pod pojam i doseg „neuredno obnašanje sudačke dužnosti“. Zato UHS smatra da je ova odredba nepotrebna. Ovakva predložena odredba ujedno stavlja u neravnopravan položaj suce koji rade na kaznenim predmetima u odnosu na sve ostale suce koji rade na drugim vrstama predmeta jer gotovo uvijek samo u kaznenim predmetima može doći do nastupa zastare. Naime, predložena odredba ističe osobiti razlog za stegovni postupak za stegovno djelo „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“ pa je primjenjiva samo za suce koji rade na kaznenim predmetima, a neprimjenjiva za sve ostale suce koji nemaju doticaja sa kaznenim predmetima. Stoga, UHS predlaže da se da se briše predložena točka 5. i zadrži postojeće rješenje iz važećeg Zakona o državnom sudbenom vijeću u vezi stegovnog djela „neurednog obnašanja sudačke dužnosti“.